Gulyabani tarafından

BU SAYIDA:

TURGUT REİS

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Gulyabani

BU İŞ TE SONA ERDİ. HEM DE HİÇ ZAYIAT VERMEDEN.
ŞİMDİ YARDIM KUVVETLERİ GELMEDEN BURADAN UZAKLAŞMAK LÂZIM.
Kahraman Teğmen
TEĞMEN METİN ALDIĞI GİZLİ VAZİFEYİ BAŞARIYLA SONA ERDİRMİŞTİ. KIZILLARIN RADAR İSTASYONU YERLE BİR OLMUŞTU.
4

BİZİ ALMAĞA GELECEK OLAN UÇAĞI KAÇIRMAYALIM.

UÇAKLAR DAHA FAZLA GECİKMEZLER SANIRIM.

TAMAM. İŞTE UFUKTA GÖZÜKTÜ.

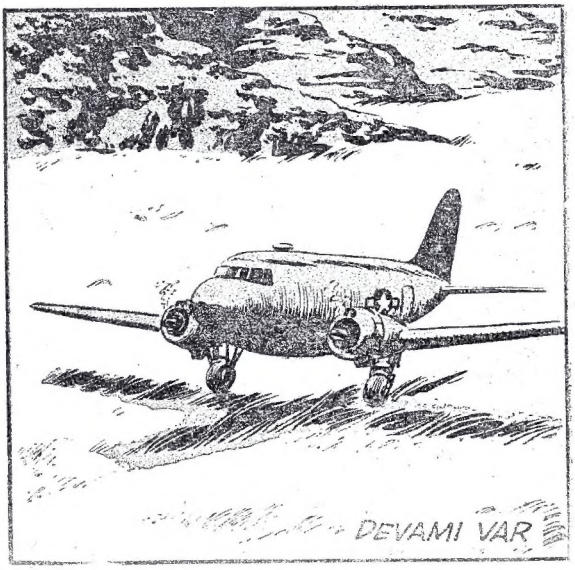
DEVAMI VAR

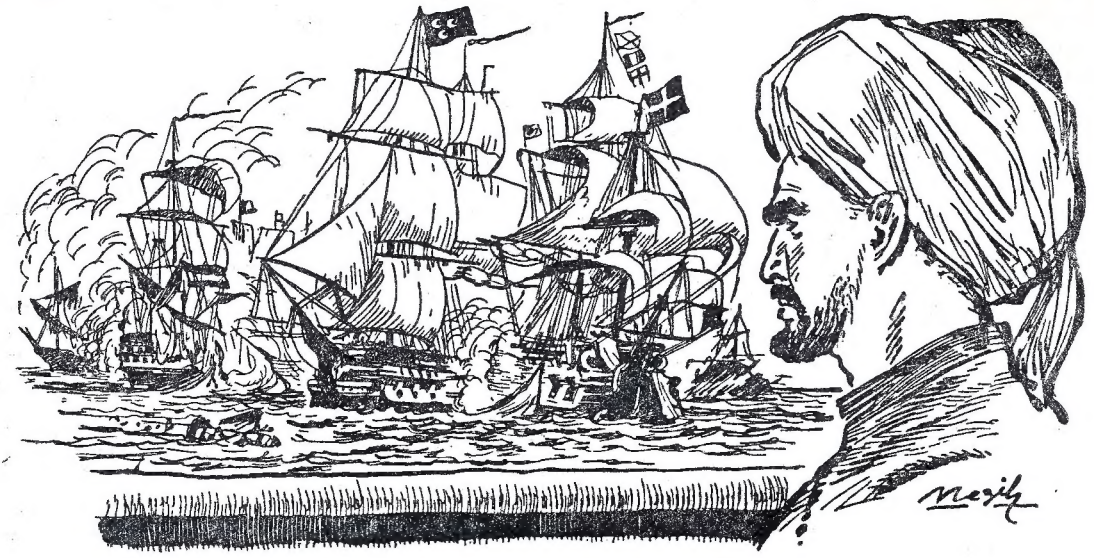

TURGUT REİS

Ünlü Türk denizcisi bundan 393 yıl evvel 17 Haziranda ölmüştü. Denizde olduğu kadar karada da savaşmasını bilen bir kahramandı.

1546 yılında ünlü denizci Barbaros'un ölümünden sonra onun yerini tutacak, onun dünyaya saldığı korkuyu daha ileriye götürecek bir tek adam varsa, o da tam bir Anadolu çocuğu olup gemicilikten kaptanlığa kadar yükselen Turgut Reis'ti.

Avrupalıların Dragut dedikleri bu genç korsan Cezayir'e giderek Barbaros'un şanlı filosuna katılarak onun emri altında çalıştı. Preveze deniz savaşında o da bulundu. 1540 ta. Korsika'da istirahatte bulunurken Andrea Doria'nın yeğeni tarafından baskına uğrayarak Salih reisle birlikte esir edildi. Düşman teknelerinde forsa olarak kullanıldı.

1453 te Barbaros Cenoca Cumhuriyeti memleketlerini baştan aşağıya yakacağını bildirerek Turgut'la Salih Reisi istedi ve onları kurtardı. Turgut böylece kurtulmuş ve yirmi beş gemilik bir filo ile Tunus'un korkusundan bütün Akdeniz kendisine üs yapmıştı. Turgut'un korkusundan bütün Akdeniz kıyıları titriyor, sahillerde oturan halk gerilere kaçıyor, kıyı şehirleri dehşetli bir korku altında bulunuyordu.

Turgut Cerbe adasında gemilerini kalafat ederken birleşik hıristiyan donanması tarafından baskına uğradı. Düşmanları Avrupa kıyılarına haberler gönderdiler, şehirler sevinçle çalkanıyor, birçok zengin gemilere atlayıp Turgut'un esaretini görmeğe gidiyordu.

Fakat limandaki gemi topları düşman filosunu ateşle oyalarken Turgut gemilerini kızaklayıp karadan adanın öteki kıyısına ulaştırmış ve bu baskından kolaylıkla kurtulmuştu.

Turgut'un bu şöhretini duyan Osmanlı Hükümdarı onu İstanbul'a çağırdı. Turgut kendisine verilen değeri azımsadı. Bir aralık yine ayrıldı. Nihayet Trablusgarp'ı fethederse kendisine oranın beyliği verileceği söylendi. Turgut bu güç işi başardı, fakat onun yerine bir başkası tayin edildi. Turgut buna çok kızdı ve bir gün Kanuni'nin atının dizginlerine sarılarak ona vadini hatırlattı. Bunun üzerine de Beylerbeylik rütbesiyle Trablusgarb'a vali tâyin edildi.

Rodos'un fethinden sonra Malta adasına yerleşen şövalyeler orasını bir kat daha tahkim etmişlerdi. 1 Nisan 1565 te Osmanlı donanması Malta'yı zabt için yola çıktı. Turgut Reis'e de haber gönderilmişti. Turgut'un filosunu beklemeden Maltaya asker çıkartarak savaşa giriştiler.

Kanuni Turgut'un revinin alınmasını ve onun idaresinde hareket edilmesini istemişti. Turgut adaya gelince:

— Beni niçin beklemediniz, haydi beklemediniz. ne diye Malta kalesi dururken Sent-Elme kalesini niçin muhasaraya kalkıştınız. diye darıldı.

Fakat savaş başlamıştı Asker ve toplar çıkartılmış. muhasara tamamlanıyordu Daha evvel Malta'ya akın yapmış olan Turgut seksen yaşında bir deniz kurdu olarak korkunç bir boğuşmaya girişti. Denizde olduğu kadar karada da savaşmasını bile Turgut istihkâmlara karşı siperler kazdırdı, kaleye karşı şiddetli bir ateş açtırdı.

17 Haziran 1565 de, seksen yaşında olduğu halde, savaşan Turgut Reis ağır bir yara alarak o ünlü hayatın son verdi. Barbaros'un:

— Turgut benden ilerüdür, dediği bu yüzyılların nadir yetiştirdiği kahraman, Sen Elme kalesi zaptedildikten sonra cenaze namazı Malta ordugâhında kılındıktan sonra Trablus'a götürülerek kendi yaptırdığı camiin yanındaki türbeye gömüldü.

Nur içinde yatsın.

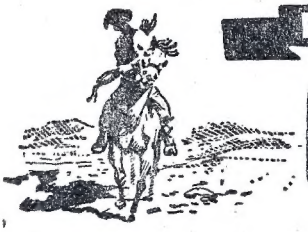

Karındaşım

OĞUZ HAN

BÜYÜK TÜRK ROMANI

- 4 -

Yazan: Aptullah Ziya KOZANOĞLU

ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ

Doğan birgün ormanda gezerken Oğuz Han'a rastlar ve onunla arkadaş olur. Oğuz Han'la bir olup Yeşil Canavarı avlarlar. Avdan dönüşte Oğuz Han Çinlilerin başbuğu Mung Tiyen ile karşılaşır. Konuşurlar.

İKİMİZ birden sesin geldiği yana döndük.

Bir Çin başbuğu, çok alımlı al beygiri üzerinde dizginleri kasmış bize bakıyordu. Ardında yirmi kadar yiğiti mızraklarını ileri uzatmış tatsız bakışları ile bizi süzüyorlardı. Baskına uğramış gibi hay demeden Oğuz Han kısrağını şahlandırıp başbuğun karşısına dikildi ve güldü:

— Çok güzel bir bilgi, dedi. Dıvarları siz yapmış gibi boyunu bosunu biliyor, hem de başında nöbet tutar yoksul bekçiler gibi bu bilginizin değerini dileniyorsunuz. Borcumuz ne kadar?

Çinli başbuğ bu ağır, alaylı sözlere kızmadı.

— Eyi bildin oğul, dedi. Bu dıvarları (Huvang-Hu) boylarında kırk dört kale olarak önce Fağfurumuz (2) yaptı. Ben bunu da Türklere sökmeyeceğini sezdim. Başında durarak kırk dört kaleyi birleştiren ve bütün geçitleri kesen bu dıvarları da yaptırdım. Sonra da bekçisi oldum. Bu alanın yeni başbuğuyum. Eskiden de sizin hakanınız (Teoman) ı buradan söküp atan orduların başbuğu ben idim. Adımı elbette bilirsiniz, general (Mung-Tiyen) Eyi bildin oğul, bekçiyim. Çin ülkelerini, Koyunlu Türklerinin atlarının ayakları ile kirletmemeleri için bu dıvarlar önünde bekleyen bir bekçi.

Damarlarımdaki tekmil kanım dondu, kılıncımamı, kargımamı önce el atsam diye şimşek gibi kavga alevi beynimi yaktı. Benim yerimde duramıyacak kadar sinirlenmeme karşılık, Oğuz Han başını önüne eğip gözlerini Mung-Tiyen başbuğa dikti ve yere tükürdü:

— Bu yüce dıvarları bir şeyden korkup önünüze çektiğinizi anlamıştım, dedi. Sen aslan avına çıkıp çakşırını kirleten yalabuk oğlancıkları andırıyorsun Başbuğ.

Başbuğun yegitleri atılmak istediler, başbuğ dirsek gerip onları durdurttu.

— Dıvarları arslanlar için değil, Türk akıncıları geceleyin şarlarımızı basmasınlar diye kurduk, oğul.

— İşe yaradı mı bari?

— Şimdilik Türkler arasından bir yiğit çıkıp da bu dıvarları aşamadı.

— Türkler bu dıvarları çektiğinizi bugün öğrendiler.

— Nolacak sanki?

— Yarın geçecekler bu senin dıvarlarını (Yen-Gan-Fu) şarında yarın beni bekle başbuğ, gırtlarına basıp, bu yırık ağzını kapatacağım.

— Sen kim oluyorsun ki seni bekliyeyim?

— Şimdilik bir hiç; yarın, öğe öğe bitiremediğin dıvarlarını ilk geçecek olan Türk.

— Sen bilir misin ki daha bu dıvarlar ortada yok iken, Hakanınız Teoman'ı bu (Urtus) elinden söküp atan başbuğ benim.

Benim haykırmama kalmadan Oğuz Han gene hırslanmadan, ısırıkımsı dudaklarını büzerek başbuğu alaya aldı:

— Sen kendini tanıtmasan bile yüzündeki pis renkten, ağzının kenarında artıkları kalan kurumuş kızıl renklerden ben seni tanırdım. Türk çocuklarını, beli bükülmüş kocaer ve kocakarılarını kahbece buğazlarken ağzının kenarında kalan bu kızıllık o yoksulların kan lekeleridir. Sana bir sırtlan bile diyemem. Sen sırtlan adı takılamıyacak kadar bile kötü bir kahbesin.

— Vuruşmak mı istiyorsun?

— Ha şunu bileydin, hem şimdi, şuracıkta, teketek.

Başbuğ minnacık böcek gözleri ile kedi yavrusu süzen kart bir sıçan gibi Oğuz Han'ı tarttı.

(2) **Allahın oğlu.**

Yerde yatan genç kız, Oğuz Han'ın gözlerini kamaştırmıştı.

Uzun kirli saçlarının dibini kaşıdı:

— Benim döğüşeceğim erkek benim yaşımda ve benim gibi adı şanı soyu sopu belli bir başbuğ olmalıdır, diye düşünüyorum.

— Akıl ve güç, yaşta değil başta ve bilektedir. Soya sopa gelince, demin adını Çinceye çevirerek Teoman Han dediğin Kara Hanın oğlu Oğuz Hanın karşısındasın.

Çin başbuğu bu adı duyar duymaz, sinirleneceğini, birşeyler yapacağını beklemiştim. Aldanmışım. Başbuğ başını kesti, üç kere yere eğdi, sonra saygılı ve kısık sesi ile:

— Kendinizi tanıtmadığınız için, terbiye dışı bir kaç söz ağzımdan çıkmış bulundu. Bir hafta oruç tutacağım, diye inledi. Yoksul kentimize, ışık saçan ayaklarınızla nurlandırdınız, sıcak bakışlarınızla, ülkemizi ve gözlerimizi ısıttınız. Buyruğunuzu bekliyorum sayın Noyan?

Oğuz Han, Çinlilerin adamın boğazını sıkıp boğarken bile böyle yalancık, özentı sözler, kırıtmalarla köpekler gibi yaltaklandıklarını bilirdi.

— Bu eğreti ve üzentili sözler bana sökmez başbuğ, dedi. Vuruşmak istemiyor musun şuracıkta söyle?

— Evet, Noyan sizin gibi göklerin yavrusu olan bir Hakan oğlu ile vuruşamam.

— Biliyor musun ki tez vakitte bu dıvarları Türk orduları aşacak ve atalarının öcünü alacaklar. O günü vuruşacağız?

— Böyle bir şey artık olmayacak, siz Türkler kuzeyde Gobi çöllünün ötesinde, biz Çinliler güneyde bu dıvarların arkasında yaşayacağız. Elbette sayın Noyan bu yoksul kocamış başbuğdan daha eyi bilirler ki dıvarların arkasında otuz milyon Çinli, dıvarın ötesindeki üç milyon Türkden çekinerek böyle konuşmamaktadır.

— Ölçüyü eyi tuttun, bire on, de biz iki siz yirmi kişisiniz, kapışıp birbirimizi bir sınayalım?

— Türklerin uğraş bilgilerine karşı derin bir saygı duyarım sayın Hakan oğlu, bize tuzak kurmuş kavga düzenini de denkleştirmişsinizdir. Ne biz uğruyuz, ne siz bir yolcusunuz. Bizim kavgamız ordularımızın başında olacak, otuz milyon üç milyonu, on sayı, bir sayıyı yenecek. Ben sizi bilek ve savaş gücünden başka güçlerle yeneceğim, eyi kavga edersiniz amma eyi konuşamazsınız.

Bugün Oğuz Han'ın sol yanından kalktığı belli idi. Hiç bir şeye kızmıyor, o el atması ile birlikte yağı gırtlağında asılı kalışı bir olan kargısına baş vurmuyordu.

— Altındaki aygır çok kıvrak başbuğ, diye sözü değiştirdi. Bizden mi uğruladın?

— Hayır, babanız Hakan bu yoksul kuluna, armağan etti geçen yıl. Eksik olmasınlar biz yalabuk kavga yoldaşlarını gönülden uzak tutmazlar.

TÜRK BÜYÜKLERİ

NAMIK KEMAL

VATANSEVERLİĞİ ile, güzel ve heyecanlı yazılariyle tanınmış bir Türk büyüğüdür. 1840 senesinde Tedirdağ'da doğdu. Babası Müneccimbaşı Mustafa Asım Bey'di.

Asıl adı Ahmet Kemal'dir. Yazdığı şiirlerin altına Namık Kemal diye imza atmış, sonra bu isim kendi öz ismi gibi tanınmıştır. Küçük yaşındayken annesi öldüğü için Namık Kemal büyük babasının ve büyük annesinin yanında büyüdü. Büyük babası memur olduğu için onunla birlikte birçok yerler gezdi, dolaştı. Her gittiği yerde yeni yeni şeyler öğrendi. Arapça ve Farsçayı çok iyi bilirdi. Sonradan padişah baskısı yüzünden Avrupa'ya kaçmak zorunda kalınca, Fransa'da da Fransızcayı öğrendi.

Milletin padişah baskısından kurtulması için hiç yılmadan çalışmış, çok cesaretli ve heyecanlı yazılar yazmış, birçok devlet hizmetlerinde bulunmuş, yazıları yüzünden sürülen ve zindanlara atılan atılan Namık Kemal nihayet henüz 48 yaşındayken Sakız adasında ölmüştür.

— Sana iki deve vereyim aygırı geri ver.

— Siz daha eyi değer biçersiniz, aygırım iki deveden değerlidir.

— Altı deve vereyim, olmaz mı? On deve?

— Olmaz.

— Bak başbuğ, sen şu küçücük aklınla bir Türk aygırının on deveden daah değerli olduğunu öğrenmişsin de, ben bir Türk erinin on Cinliyi savaş meydanında önüne katacağını neden bilmiyeyim?

— Bu sözlerin yeri, savaş meydanıdır sayın Noyan, siz Han babanızdan, ben miskin köleniz, Çin Fağfuru (Şe-Hovang-Ti) den destur almadan bu uğraşa giremeyiz.

— Ben aklıma koydum, yarın seni konağında, bir kaç güne kadar da ordularını bu dıvarların arkasında basacağım.

Çin başbuğu, armağan aygırını şahlandırarak geri dönerken:

— Belki sizde bilmezler, dedi. Bizde bir ata sözü vardır, öğrenmenizi gönlüm çok ister (Horoz olmadan ötmeğe başlayan pilici keserler) aklınızda kalsın.

Başını saygı ile üç kerre kesti, ardında yirmi yeğiti vurdu gitti.

O zaman Oğuz Han bana döndü:

— Sen söze karışmadın, Doğan, dedi. Bu çigay (1) ne kadar kendini beğenmiş baştan sona yanlış konuştu.

— Hayır, dedim. Konuştuklarından bir tanesi doğru idi.

Oğuz Han kendine akıl öğretilmesine kızmaz, tersine çok hoşlanırdı, gülerek:

— Hangisi? diye sordu.

— Vakitsiz öten pilicin başını kesecekleri.

V

Bu fasıl Oğuz Han'ın (Yen-Gan-Fu) yolunda Ayhan'a nasıl tutulduğunu bildirir.

Bugün adını, av yapmış, baş kesmiş yeğit adı takar gibi (Gülen-Gey) koyduğumuz sarı yakut ortasında mavi zümrüt taşı gibi pırıldayan bir kızın, Oğuz Han'ın gözlerini gün ve ay ışığından daha parlak pırıltıları ile kamaştırıp kör edeceğini ise hiç düşünmemiştim.

(Devamı gelecek sayıda)

---

(1) Çigay, çigan = Oğuz dilinde çingene, yoksul, serseri demek.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Saygılı ve nazik olunuz!

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,
Tatilinizin ilk ayları içindesiniz, sabah uykularının tadını doya doya çıkarıyorsunuz. Şimdi okula geç kalmak endişesi kalmadı. Hazırlanmayan çantalarınızda unuttuğunuz kitap ve defterleri toparlamak, çabuk ve ayaküstü kahvaltı yapmak telâşı da yok. Bakın şunları düşündüm. Evvelki günlerde okulumuzdan ayrılırken sizler için uğraşan, didinen öğretmenlerinize teşekkür edip ellerini öptünüz mü? Yine aynı sınıfta beraber oturduğunuz, çalıştığınız, güldüğünüz ve eğlendiğiniz arkadaşlarınızdan üç dört ay uzaklaşırken onlara iyi tatil geçirmelerini dilediniz mi?

Okul bir toplum olduğuna göre muhakkak bu nezaket ve terbiye kurallarını yerine getirmişsinizdir. Oyle ya, şimdi sokağa çıkıyor, arkadaşlarınızla buluşuyorsunuz, gezmeğe gidiyor, tanıdıklarınızla karşılaşıyorsunuz, ziyaret yapıyor, akrabalarınızı görüyorsunuz. Birçok insanların içine, daha doğrusu daha geniş, daha kalabalık bir toplum arasına karışıyorsunuz demektir.

Okulda nasıl sıra ile sınıfa giriyor, sizden evvel gelenlerin arkasında duruyor ve küçük arkadaşlarınıza yerini, yollarını gösteriyorsanız, dışarda da bazan birşey isterken sıraya gireceksiniz, bilet alırken kuyruk olacaksınız. Otobüste, vapurda yerlerinizi bileceksiniz. Başkalarının hakkına saygı göstereceksiniz Tıpkı okulda olduğu gibi...

Sınıfta öğretmenlerinizi nasıl dinliyor, onların sözlerinin bitmesini bekliyorsanız, veya bir arkadaşınızın anlattıklarına yanlış bile olsa dikkat ediyorsanız, dışarda da büyüklerinize, tanıdıklarınıza öylece kulak vereceksiniz. Sinemada film, tiyatroda piyes seyrederken bağırmadan icabında yavaş konuşacaksınız ki başkaları rahatsız olmasın. Tıpkı sınıfta olduğu gibi...

Okulunuzu, sınıfınızı nasıl temiz tutuyor ve bunda titizlik gösteriyorsanız, dışarda da şuraya buraya kâğıt, çöp, süprüntü atmayacaksınız. Temizlik işini her yerde göstereceksiniz. Yine tıpkı sınıfta olduğu gibi.

Okulda öğretmenlerinizin istediklerini yerine getirdiğiniz gibi dışarda da annenizin dediklerini yapacak, evde, mutfakta, diğer işlerinizde yardımcı olacaksınız. Okul alışkanlığını her yerde devam ettireceksiniz. Bunlar bir öğrencinin kurallarıdır. Şu fıkrayı lütfen okuyunuz.

Aliş, birgün annesile yemek yerken:

— Anne bana su ver, der.

Annesi aldırış etmez. Çocuk tekrar su ister. Annesi o zaman şu fıkrayı anlatır:

Birgün evin kapısı hızlı hızlı vurulur. Kapı açılmaz. Bu defa yine hızlı hızlı, gürültü ile vurulur, yine açılmaz. Bir başkası gelir, öyle sihirli bir kelime söyleyerek vurur ki, kapı hemen açılır. Bunu dinleyen Aliş derhal:

— Anneciğim der, bana (LÜTFEN) bir bardak su verir misiniz?

İşte çocuklar, bilmem ne demek istediğimi anlatabildim mi? Öğretmenlerine karşı yakın ve onlara bağlı olursan, kulağına fısıldayım, alacağın numara fazla olur. Karşımızda hazır ol gibi dur demiyorum. Bizler evvelâ terbiyeye bakarız. Büyüklerine ne kadar uysal davranırsan istediklerini yaptırmak, aldırmak kolay olur. Yanlış anlama, saygı kölelik değildir. Bir yere girmek istediğin zaman

kibar hareket edersen, seni üstün tutarlar. Dalkavuk olmanı istemiyorum. Size okulda olsun, evde olsun eziyet ve baskı yapılıyor mu? Hakaret görüyor musunuz? Hayır. O halde neden isteyeni yapmayasınız?

Ünlü bir seyyah Eskimo çocuklarına hayret ediyor. Bu çocuklar, diyor, kavga, gürültü bilmiyorlar, küfür etmiyorlar. İddialı oyunlarına girdim, maçlarına karıştım, birbirlerine kızmıyorlar, bağırmıyorlar. Merak ettim. Anne ve babalarına sordum, gördüm ki onlarda ceza yok. Yalnız şunu yap, bunu yapma deniyor. Zaten ceza birşey sağlamaz. Fayda vermez.

Sevgili çocuklar, nezaket ve terbiyeniz sizi yükseltir. Kusurlarınız, ihmalleriniz bizim hattâ annenizin, babanızın demektir. Sakın şundan, bundan söz işitip bizleri mahçup etmeyin.

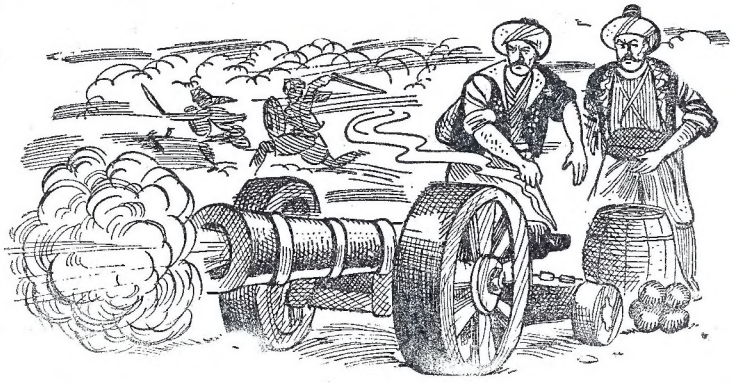

BARUT

Dünya medeniyetinde en büyük medenî eserler yaratan, en eski ve en medenî millet Türklerdir. Yazı, çiftçilik, madencilik, mimarlık, heykeltraşlık, cam, barut, pusula ve daha saymakla bitmeyecek endüstri, tecim ve fennî keşifler, dünya medeniyetine, Türk milletinin büyük medeniyet armağanlarıdır Bu sayımızda Türklerin icadı olan barut hakkında bilgi veriyoruz.

BARUTU dünya medeniyetine armağan eden, büyük Türk milletidir. Tahminen 3000 yıl önce ilk defa Orta Asya'da Tukyu Türklerinin barutu kullandıkları anlaşılmıştır. Hattâ daha önceleri Orta Asya Türklerinin endüstri işlerinde barutu kullandıkları kuvvetle tahmin edilmektedir.

Fakat hakikî tarih belgelerine dayanmamız lâzımgeldiğine göre; barut büyük Türk göçlerinden sonra bulunmuştur.

Barutu Türklerden alan ilk millet Çinlilerdir. Çinliler kendi soylarından başkalarına (Barbar) adını verdiklerinden; Türklerden aldıkları baruta (Barbar ateşi) adını vermişlerdir. Ve ilk defa, - Türklerin saldırışlarından yurtlarını korumak için - Çin seddini yaparken büyük kaya parçaları kullanmışlardır.

Türkler Çin'i ele geçirdikten sonra barut endüstrisinin ilerlediğini görüyoruz. O kadar ki, Çin Türkleri baruttan faydalanarak el bombaları bile yapmışlardır.

Sonraları Çinliler bu bombaları bir türlü kullanamamışlar ve bu harp endüstrisi bir aralık unutulmuştur.

Bundan sonra barutun Bizanslılara geçtiğini görüyoruz.

Ayasofya'yı yaptıran Bizans İmparatoru Jüstinyen, Tukyu Türk İmparatoru Teoman Hanla bir anlaşma yapmış ve böylece barut Bizans'a gelmiştir. Fakat Bizanslılar bundan uzun zaman faydalanamamışlardır.

Nihayet İmparator Heraklİyüs kızı Evdoksiya'yı Türk hakanının oğlu ile evlendirerek Türklerle birleştikten sonra baruttan faydalanmanın yolunu öğrenebilmişlerdir.

Daha sonraları büyük Timur akınında Aksak Timur'un barutu kullandığını ve böylece tekrar On Asya'ya geldiğini görüyoruz.

Bilmek Gerek

Çevrene bir bak hele Tanrı neler yaratmış,
Görelim de sevelim, ne güzellikler katmış.

Yeşillikler içinde şu ak pak filbariler,
Kokuları öyle hoş ki, bizi sarhoş eder.

Ya şu ağaçlar nedir? Akasya değil mi bunlar?
Çamlar, uzun kavaklar, daha neler var neler.

Görmek yeter mi sade? Anlatmak da gerektir;
Anladıkça bilgimiz hem artar, hem gelişir.

Her şeyi bilmek bize görevdir en yararlı;
Bilgisiz kalmak kötü, durmadan çalışmalı.

Kâzım Nami DURU

PUL Köşesi

Damgalı mı, Damgasız mı?

Amatör bir pulcunun damgalı pulları bir bir arayıp bulması ve emek çekerek seriyi tamamlaması lâzımdır. Fakat bu çok güç bir iş. Postada en çok kullanılan nihayet, elli, altmış kuruşa kadar olan pullardır. 100, 200, 250 kuruşluk gibi pullar kolayca ele geçmez. Bunları mübadele suretiyle, veya pul satıcılarından parayla almak lazım.

Biz, genç heveskârlara damgalı ve damgasız pullardan ayrı ayrı koleksiyon yapmayı tavsiye ederiz. Pul bilgisi ilerlediği ve kuvvetli bir heves ortaya çıktığı zaman koleksiyoncu, kendi yolunu kendisi takip edecek ve öyle zannederiz ki hem damgalı, hem damgasız pullardan koleksiyon yapacaktır.

Koleksiyona başlarken, son çıkan pul serilerini almanız ve artık çıkan serileri kaçırmamanız lâzım. Paranız oldukça geriye doğru çıkmış olan serileri tedarik ederseniz, bir taraftan da arkadaşlarınızla mübadele yaparak damgalıları toplarsınız.

Gelecek hafta son çıkan pullar hakkında bilgi vereceğiz.

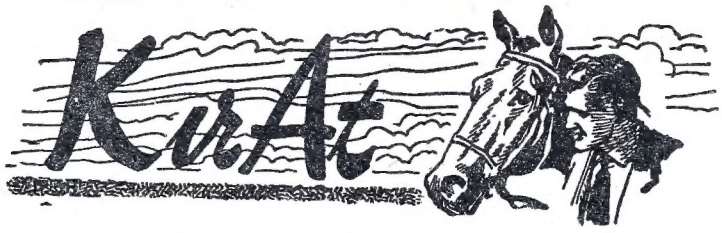

K. TUĞCU'NUN GÜZEL BİR HIKÂYESİ

O PAZAR, Erdoğanla babası, Göztepe'de Saimlerin köşküne gitmişlerdi. Evsahipleri onları güzel ve geniş bahçelerinin asfalta açılan kapısında karşıladılar.

Bahçe cennet gibi ferah ve serindi. Havuzun başındaki hasır koltuklara yerleştiler. Bir iki hoş beşten sonra ev sahibi Bahri Bey eliyle küçük ve beyaz bir yapıyı gösterdi:

— Size söylediğim ahır işte o, dedi. Bizim Kırat ta orada misafir. Biraz önce Saimle beraber ona bir gezme yaptırdık.

Erdoğan'ın babası:

— Çok iyi olmuş. dedi. Bahçeye başka bir güzellik veriyor. Fakat şunun hikâyesini anlatmadınız.

Bahri Bey:

— Sizden başka anlatmadığım kimse kalmadı, dedi. Ne kadar anlatsam doyamam. Efendim, tatil aylarını çiftlikte geçirelim, dedik. Saim'le bizim Hanımı aldım, gittik. İyi vakit geçiriyorduk. Tam haftasıydı. Sağ olsun bizim çocuk biraz yaramaz, bir akşam vakti ağaçtan düştü. Bacağının kalem kemiği kırıldı. Ustelik te kemiğin ucu etini yardı. Hemen arabayı koşturdum.

— Geçmiş olsun.

— Teşekkür ederim. Bizim lâstik tekerlekli tek atlı bir sepet araba vardır. Heves edip de almıştım. O zamana kadar pek iyi denenmemiş olan kır atı koştuk. Daha dört yaşını doldurmamış, acemi bir hayvan. Anasına Sarıkız derdik. Güzel ve cevherli bir kısraktı. O civarda epeyce yarış kazanmıştı. Kır at ta onun tayı. Saimi aldık, sürücü de bindi. Kasabanın yolunu tuttuk. Kan durmadan akıyor, çocuk gittikçe halden düşüyor. Uzatmayalım kasabanın küçük hastahanesine vardık. Operatör vaziyeti gördü ve hemen:

— Yarım kilo kan lâzım, dedi. Ne yapıp yapın şehirden kan getirin Orada, hastahanede var. Sabaha kadar gelmezse ben çocuğun kurtarılmasını tehlikede görürüm

Ben doktorun verdiği kâğıdı ve küçük şişedeki kan nümunesini aldım. Fırladım dışarıya. Hava kararmış, ne otomobil var, ne bir vasıta. Telefon ettik. Hastahanenin arabası bozuk, öteki vasıtaların kimi hurda, kimi tutulmuş. Atladık bizimkine. Dayan bakalım Kırat.

Yollarda bir otomobile rastlasaydık arabayı sürücüye bırakıp hemen ona geçecektim. Ben hastahanede uğraşırken bizim sürücü Mehmet, şehri dört dönmüş. Ben elimdeki kanla bekleyip dururken geldi.

— Bey, dedi. Değil otomobil, bir yaylı bile yok. Çaresiz bizim arabaya kaldık. Barı vakit kaybetmiyelim.

Hayvanın başından yem torbasını sıyırdı. Burnunu sıktı, kulaklarına asıldı, aklınca birşeyler yaptı ve kırbaç havada şakladı:

— Göreyim seni kır at. Aman dedim. Haydi yavrum.

Kan şişesi elimde, gözlerim yollarda. Şehirden çıktı. Yollarda kuş uçmaz, kervan geçmez. Hayvan da yorgun. Gündüzden zaten kasabaya kadar, yokuş iniş demeden gelmiş. sonra da iki buçuk saat soluksuz yol almıştı. Şimdi de bir iki buçuk saat daha koşacak. E, onunki de can. Mehmet arada bir:

— Heyt Karaoğlan, Dayan Kır Oğlan, diye bağırıyor.

Hayvan her defasında kişneyerek cevap veriyor, yağ gibi kayıp gidiyoruz ama bu gidiş yavaşlıyor, hayvanın soluduğu ve dermanı kalmadığı belli. Mehmet iki defa kırbaçladı. Kıratın ince derisi üzerine sırımları yapıştırdı. İkisinin de böyle şeye alışık olmayan hayvancık acı acı kişnedi. Öyle bir kişneme ki insanın içine dokunuyor.

Üçüncü kırbaca lüzum kalmadı. Kırat şiddetli bir tırısla gidiyor. Ya birden bire düşüp ölecek, ya bu yola devam edecek. Mehmet dizginleri boş bıraktı, hayvan alabildiğine gidiyor, o:

— Hey canım evlâdım, hey anasının oğlu, hey aslanım benim, diyor.

İşte kasaba, hastahanenin önü. Ben atladım. Koştum yukarıya. Doktor:

— Bravo, dedi. Geç kalmadınız.

Bana sonradan söylediler. Hiç bir hayvan bu yolu bukadar zamanda alamaz. Kır at bizi kurtardı ama...

Bahri Beyin göz bebeklerinde yaşlar belirdi, titrek bir sesle:

— O iki kırbaç içine işlemiş hayvanın, dedi. Ağrıma gitmiş olmalı. Şöyle küskün küskün bir bakışları var, Mehmet bile tutamıyor kendini, boynuna sarılıp ağlıyor.

— Göreyim seni Kır at, haydi yavrum.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 4 CİLT: 1
18 Haziran 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

İç mecmua: APA Ofset

Sayısı: 50 kuruş. Yıllık abonesi (50 sayı) 25, altı aylığı 12,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

TÜRKİYE YAYINEVİ

AMERİKA'YI KİM KEŞFETMİŞ?

Herkes, yeni dünyayı ilk bulanan Kristoff Kolomb olduğunu sanır. Halbuki bugünkü tarih ve coğrafya araştırmaları, Kristoftan 500 yıl önce, İsanın doğumunun 1000 inci yılında, Leif adlı birinin idaresinde, birçok İskandinavyalı veni kıt'aya varmışlardı. Yalnız, uzun zaman orada durmamış ve içerlere girmeden yine Amerika kıyılarından ayrılmışlardı.

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Türkün asıl kuvveti nerede idi?

SİZLERE, millet kökümüzün, temelimizin ne kadar derinlerde olduğunu anlatmış ve kökü, temeli bu kadar derinlerde olan bir milletin elbette SAĞLAM bir ahlâka sahip olacaktır, demiştim

Eğer milletimizin ahlâkı sağlam olmasaydı, binlerce yıl dayanıp hayatta ve ayakta kalabilir miydi?

Büyük ağaçların kökleri de büyük olur ve kökleri derinde olan ağaçların ömürleri uzun olur. Türk milleti de sağlam bir ahlâka sahip olduğu için uzun yaşadı ve yaşadıkça kökleşti, temelleri derinleşti. Türk milleti tarih boyunca, şerefile, şanile yaşarken öte yandan nice nice devletler duruldu, çöktü. Nice nice milletler yeryüzünde göründüler, kayboldular. Çünkü onlar sağlam ahlâka sahib değildiler.

Tarihte bizim milletimiz KUVVETİ ile şöhret almıştır. Amo bu kuvvet sadece Kırkpınar güreşlerinde isbat edilmiş adale, kas kuvveti değildir. Daha doğrusu sadece kol, pazı kuvveti değildir. Türkün asıl kuvveti AHLÂK KUVVETİDİR

Bizler bugün sadece kuvvetimizin tekinden söz edebiliyoruz. Acı olmakla beraber, itiraz etmeğe mecburuz. Biz, ahlâk bakımından o eski şöhretimizi hayli kaybetmiş bir durumdayız. Ne kadar acı olursa olsun, bunu hepimiz iyice bilmeliyiz. Noksanlarımızı, eksiklerimizi bilmeliyiz ki, onu düzeltebilelim. Bunu, Allahın yardımiyle, sizinle bilmeğe çalışacağız. **KIRK YILLIK ÖĞRETMEN**

MİNİK HİKÂYE

Zor Bir Hesap

ZENGİN bir Arap ölüm döşeğinde üç oğlunu başucuna çağırarak:

— Çocuklarım, dedi. Ben ölmek üzereyim. Size miras olarak 19 kıymetli ve asil soydan at bırakıyorum. Ölümümden sonra bu atların yarısını büyük oğlum alır, dörtte birini ortanca oğlum ve en küçüğünüz de beşte birini alır.

Birkaç saat sonra Arap öldü. Cenazesi mezarlığa taşındı ve büyük bir tören yapıldı. Üç çocuk mirası paylaştılar. Fakat sıra atlara gelince ortaya karışık bir mesele çıktı. 19 atın yarısını, dörtte birini ve beşte birini bulmağa imkân yoktu. İş gittikçe azıyordu. Kavga gürültü uzayınca üç oğlu kadıya baş vurmağa karar verdiler. Kadı atları ve çocukları karşısına alarak meseleyi dinledi. Sakalını sıvazladı. Düşündü, taşındı. Bir hayli zaman bu işin içinden çıkamaz göründü. Sonra kara kaplı kitabını açarak ona baktı. Bu sefer kitap ta bir işe yaramıyordu.

Gene kendi başına müracaata karar vererek odasına çekildi ve üç oğula ertesi gün gelmelerini söyledi.

Bir gün sonra üç mirasçı tekrar kadının karşısına çıktıkları vakit ihtiyarın yüzü gülüyordu. Onlara:

— Şimdi bu mesele Tanrının iznile çözülür, dedi. Ve sonra 19 ata, kendi beygirlerinden de bir tane ekleyerek sayıyı yirmiye çıkardı. Yirminin yarısı olan on atı büyük oğula verdi. Dörtte biri olan beş atı da ortanca aldı, yirminin beşte biri olan dört atı da en küçüğüne vererek 19 atı güzelce taksim etti ve eklediği yirminci at da kendisine kaldı.

İlkokulun 1-5. sınıflarından bu sene (pekiyi) derece ile mezun olanların resimlerini, neşre devam ediyoruz. Kardeşlerimizin, sınıf geçme derecelerini başöğretmenlerine tasdik ettirerek, adları, okul adresleriyle birlikte yollamalarını bekliyoruz.

AHMET REFİK KOCAMANOĞLU ☆ Usküdar, Halil Rüştü Ilkokulu, S: 4, No: 350.

ÜMİT ULUSOĞLU ☆ Ankara, Kalaba İlkokulu, Sınıf: 1/B, Numarasını bildirmemiş.

MEHMET YALIM ☆ Kartal, Küçükyalı, Muhsine Zeynep P. İlk okulu, 1/B, No: 195.

NUR BENEL ☆ Eminönü, Sultanahmet İlkokulu, Sınıf: 1. Şube: A No: 308

HANGİSİ

Öğretmen — 1915 yılında doğan bir kimse bugün kaç yaşındadır?

Çocuk — «Kimse» dediğiniz, erkek mi, kadın mı?

YA GELMEZSE?

Anne — Kalk çocuğum, yüzünü yıka, şimdi amcan gelip seni sinemaya götüremek.

Çoocuk — Biraz bekliyelim anne... Gelsin de öyle.

ADAMINA GÖRE

Öğretmen — Farzedelim ki sana biri büyük, biri küçük iki elma verdim, bunlardan hangisini kardeşine verirsin?

Çocuk — Kardeşime mi, ağabeyime mi?

COĞRAFYA DERSİNDE

Yaşlı öğretmen — Ben senin yaşında iken yalnız Türkiye'yi değil, Amerika'nın bütün şehirlerini ezberden bilirdim.

Çocuk — A... Sizin çocukluğunuzda Amerika keşfedilmiş miydi?

ÖDEŞME

Baba — Misafirliğe gittiğimiz zaman hani uslu oturacağına söz vermiştin?

Çocuk — Evet.

Baba — Ben de uslu durmazsan seni döveceğim demiştim.

Çocuk — Evet... Fakat mademki ben sözümü tutmadım, sen de sözünü tutmayıver babacığım.

DEĞER

Çocuk — Anne ben senin gözünde ne kadar kıymetliyim?

Anne — Milyonlar değerindesin evlâdım.

Çocuk — Peki... Buna mahsuben bana on kuruş versene.

SIRA GELMEMİŞ

Anne — Kızım ben sana, misafirlerden birisi konuşurken sen ağzını açma, diye tembih etmemiş miydim?

Küçük kız — Etmiştin anne. Fakat misafir teyzeler hep birden konuşuyorlardı.

Ata sözleri demek doğru değildir. O zaman bir tek insanın sözleri demek olur. Türk dilindeki bu elmas sözler ise bir kişinin değil bir çok eski büyüklerin sözleridir. Hem bir devrin değil, yüzlerce, binlerce yılın yetiştirdiği Türk söz erlerinin, aziz kişilerin sözleridir.

Ata oğlu ataç doğar

Ata kelimesi sadece baba, büyük baba, cet anlamile kalmaz. (Baba yerinde ve hürmet edilecek adam) anlamında kullanılır. (Ata oğlu), hürmet edilen, iyi, büyük adam oğlu demektir. Büyük adamın oğlu babasına çeker; o da Ataç doğar. Bu gibi adamlara da güvenilebilir; çünkü dost, yâr ve iyi arkadaş olurlar; bu meziyetlerle doğarlar.

Hürmet edilen, sevilen insanların çocukları bu Ata sözünü yanıltmamalı, babalarının yüzünü kara, iyi namını kötü etmemelidirler.

Ay Alioğlu

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

YILDIRIM KAPTAN, ROBOT DOKTOR KLANK VE GÖKYÜZÜ ADAMI ZAG, ZAG'IN HAVAGEMİSİYLE CANLI KAYALAR DİYARINA GİTMEK ÜZERE YENİ BİR MACERAYA DOĞRU YOL ALIRLAR...

İŞTE YILDIRIM KAPTAN, SANA BAHSETTİĞİM CANLI KAYALAR BUNLARDIR.
BIRAK ŞAKAYI ZAG. BU KAYALARIN NESİ CANLI?

DEMEK BANA İNANMIYORSUN! O HALDE KAYALARA KONUŞ, BAK NE CEVAPALACAKSIN.
DÜNYADA BÖYLE BİRŞEY YAPACAK OLSAM BENİ TIMARHANEYE ATARLAR VALLAHİ.

MERHABA KAYA ARKADAŞLAR! BEN DOSTUNUZ ZAG'IN ARKADAŞIYIM. NE VAR NE YOK

AMAN ALLAHIM. KAYA CEVAP VERDİ. AMA NE DEDİ
„TEHLİKE VAR„ DEDİ. DERHAL SAKLANALIM.

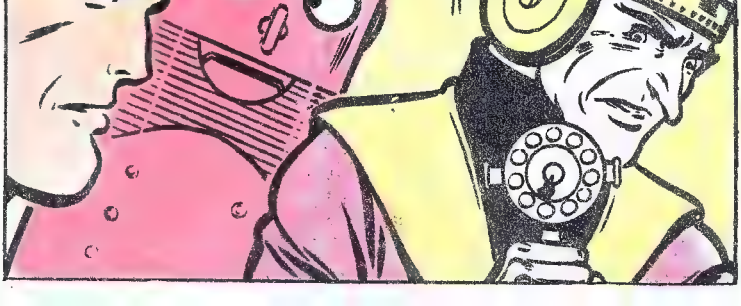
ÇABUK OLUN ARKADAŞLAR, ŞURADAKİ MAĞARAYA GİRİN.

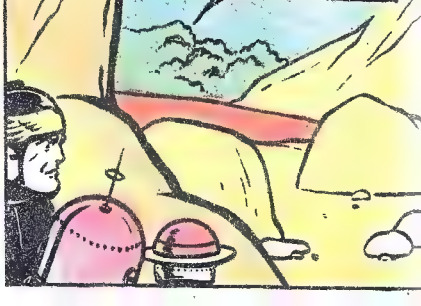
HAYATIMDA İLK DEFA BİR KAYANIN LAFINI DİNLİYORUM.
GÜRÜLTÜ ETMEYİN ARADAŞLAR!

ZAG, KAYANIN BAHSETTİĞİ TEHLİKE NEDİR?
BİLMİYORUM. DURUN BAKIN KAYA TEHLİKEYİ ANLATIYOR.

KAYA NE DEDİ
BİR "ÖLÜM GÖZÜ, İKİ ÜÇ DAKİKADA BİR BURALARI KONTROL EDİYORMUŞ.

BU ÇOK FENA.. BURADA DA RAHAT EDEMİYECEĞİZ. BİRŞEYLER YAPMALI..

DOKTOR KLANK SENİN UZUN ÇELİK KOLLARIN VAR. BAK BENİ DİNLE.. VIZ... VIZ...VIZ...

BİR İKİ DAKİKA SONRA "ÖLÜM GÖZÜ" GÖRÜNDÜ. MAĞARANIN ETRAFINDA DOLAŞMAĞA BAŞLADI. ZAG ONUN İLGİSİNİ ÇEKMEK İÇİN BİR TAŞLA GÜRÜLTÜ ETMEĞE BAŞLADI.

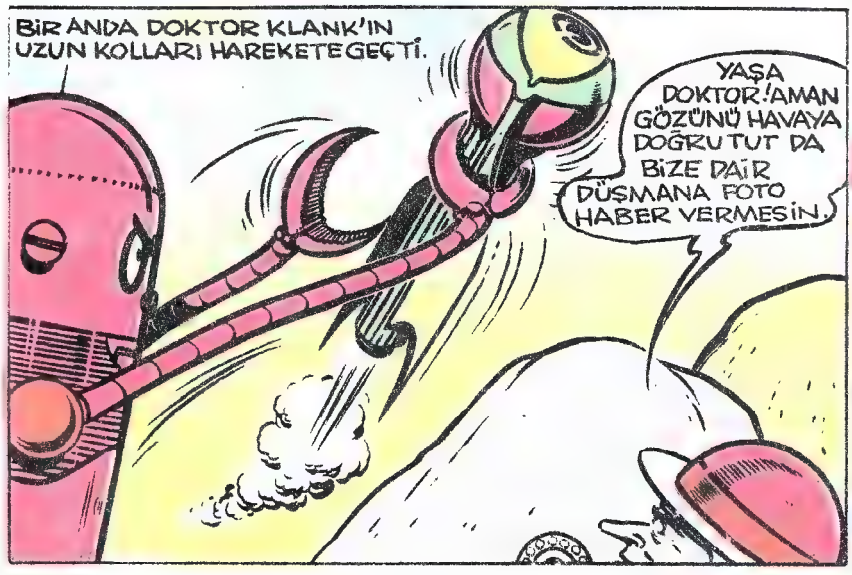
BİR ANDA DOKTOR KLANK'IN UZUN KOLLARI HAREKETE GEÇTİ.
YAŞA DOKTOR! AMAN GÖZÜNÜ HAVAYA DOĞRU TUT DA BİZE DAİR DÜŞMANA FOTO HABER VERMESİN.

DİKKAT DİKKAT! CANLI KAYALAR. HEMEN BOŞALSIN. HERKES BENİM GEMİYE KOŞSUN.

KAYALAR BİRDENBİRE AÇILARAK MEYDANA BİR SÜRÜ İNSAN ÇIKTI.
DEMEK BUNLAR DÜŞMANDAN KAÇAN MÜLTECİLER. ÖLÜM GÖZÜNE YAKALANMAMAK İÇİN BURALARA SAKLANMIŞLAR
DOKTOR KLANK, ÖLÜM GÖZÜNÜ ZAPTETMEĞE ÇALIŞIRKEN SİNİRLENEREK ONU KALDIRDIĞI GİBİ KAYALARA FIRLATTI.
DOKTOR KLANK! NEYE YAPTIN BUNU!
BAŞKA ÇARE YOKTU!
PENÇEMDEN KURTULMAK İÇİN ÖYLE UĞRAŞIYORDU Kİ O KAÇMADAN BEN ONU PARÇALAMAĞA MECBURDUM.
FAKAT PARÇALANMADAN BİR SANİYE ÖNCE BİZİM BİR FOTO-HABERİMİZİ DÜŞMANA GÖNDERMİŞTİR.
DERHAL BURADAN KAÇMAK LAZIM..

HERKES GEMİYE BİNMİŞTİ. FAKAT TAM O SIRADA...
ZAG! BİR DAKİKA DUR. ŞİMDİ GELİYORUM.
DELİMİSİN SEN. NASIL DURURUM. DÜŞMAN GELİYOR.

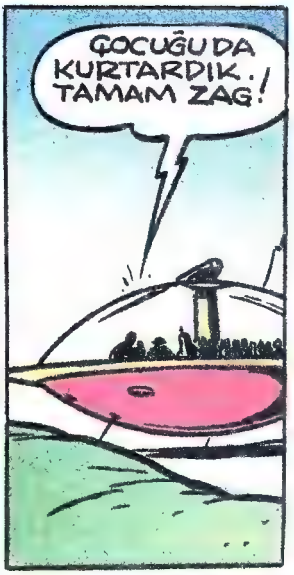
ÇOCUĞU DA KURTARDIK. TAMAM ZAG!

ONLAR KALKTIKTAN YARIMSANİYE SONRA BİR BOMBA CANLI KAYALARI YERLE BİR ETTİ.

GÖRDÜN MÜ KÜÇÜK BEY. AZ KALDI SENİN YÜZÜNDEN HEPİMİZ HAVAYA UÇUYORDUK.
TEBRİK EDERİM. YILDIRIM KAPTAN. ZAVALLI MASUM BİR ÇOCUĞU KURTARDINIZ.

ZAG, KARŞIMIZA BAŞKA DÜŞMAN GÖZÜ ÇIKAR MI?
GÖZE LÜZUM YOK DÜŞMAN KURTULDUĞUMUZU ANLADI. BAK "TEHLİKE HABERCİSİ,, İŞARET VERİYOR.

PEKİ NE DEMEK BU?
NE DEMEĞİ VAR MI? DÜŞMAN GEMİSİ PEŞİMİZE DÜŞTÜ DEMEKTİR.

ZAG DÜŞMAN GEMİSİ UFUKTA GÖRÜNDÜ.
GÖRÜYORUM YILDIRIM. ONLARIN GEMİSİ BİZİMKİNDEN DAHA SÜRATLİDİR.
HEM ONLARDA KORKUNÇ SİLAHLAR VARDIR
DESENE Kİ MAHVOLDUK
ACABA ÜSTÜMÜZE BİR "IŞLIK ÇALAN BOMBA GÖNDERMEZLER Mİ?
ZANNETMEM. ÇOK KALABALIĞIZ. BİZİ DİRİ DİRİ YAKALAMAK İSTEYECELER.
BİZİ CEZALANDIRIP BUNDAN SONRA KAÇACAK OLANLARA DERS VERMEK İSTEYECEKLER.
PEKİ KURTULMAK İÇİN BİRŞEY YAPAMAZ MIYIZ?
BİR DAKİKA SUSUN!.. HAVA YARDIM MERKEZİ...BEN ZAG! GEMİM ARIZA YAPTI. DÜŞMAN PEŞİMDE.. YARDIM İSTİYORUM!.
ALLO..ALLO.. BÜTÜN GEMİLER VAZİFEDE.ŞİMDİ YARDIMINIZA GELEMEYİZ.
EYVAH MAHVOLDUK! GEMİYİ KONTROL EDEMİYORUM. BİR YERE İNMEK LÂZIM.
ŞU TEPEYİ BİZ İŞGAL EDELİM Kİ DÜŞMAN AŞAĞI Kİ DÜZLÜĞE İNSİN

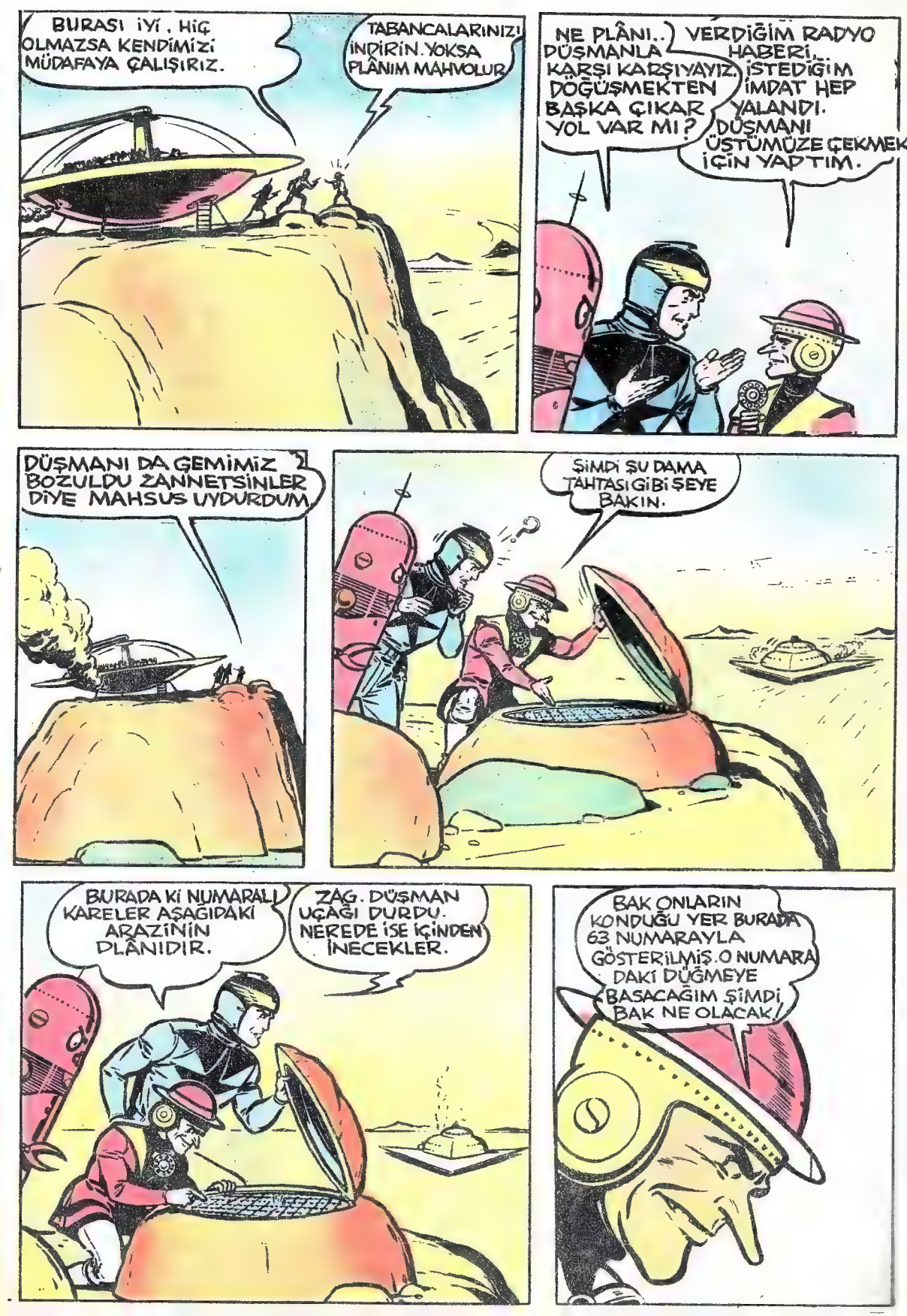
BURASI İYİ. HİÇ OLMAZSA KENDİMİZİ MÜDAFAYA ÇALIŞIRIZ.
TABANCALARINIZI İNDİRİN. YOKSA PLÂNIM MAHVOLUR
NE PLÂNI.. DÜŞMANLA KARŞI KARŞIYAYIZ. DÖĞÜŞMEKTEN BAŞKA ÇIKAR YOL VAR MI?
VERDİĞİM RADYO HABERİ,.. İSTEDİĞİM İMDAT HEP YALANDI. DÜŞMANI ÜSTÜMÜZE ÇEKMEK İÇİN YAPTIM.
DÜŞMANI DA GEMİMİZ BOZULDU ZANNETSİNLER DİYE MAHSUS UYDURDUM
ŞİMDİ ŞU DAMA TAHTASI GİBİ ŞEYE BAKIN.
BURADA Kİ NUMARALI KARELER AŞAĞIDAKİ ARAZİNİN PLÂNIDIR.
ZAĞ. DÜŞMAN UÇAĞI DURDU. NEREDE İSE İÇİNDEN İNECEKLER.
BAK ONLARIN KONDUĞU YER BURADA 63 NUMARAYLA GÖSTERİLMİŞ. O NUMARADAKİ DÜĞMEYE BASACAĞIM ŞİMDİ BAK NE OLACAK!

DÜŞMAN UÇAĞINDAN İZ BİLE KALMADI. ŞİMDİ RAHATÇA GİDEBİLİRİZ.
BAK! BİR DÜŞMAN GEMİSİ DAHA GELİYOR.
O BİZİM İKMAL UÇAĞIMIZDIR. ARAZİYİ TEKRAR DÜZELTİP PATLAYAN BOMBANIN YERİNE YENİSİNİ KOYACAK.
KORKUNÇ BİR TEŞKİLÂTINIZ VAR. SİZİ TEBRİK EDERİM.
GAYET SIKI BİR TEŞKİLÂT KURMAĞA MECBURUZ. YOKSA BÖYLE BİR DÜŞMAN KARŞISINDA YAŞAYAMAYIZ.
İŞTE HAYATIMIZ HEP BÖYLE MÜCADELE İLE GEÇİYOR.
MİSKİN OTURMAKTANSA MÜCADELE DAHA İYİDİR.
İŞTE ARKADAŞLAR, BAŞŞEHRİMİZE GELDİK. NASIL BEĞENDİNİZ Mİ?
BUKADAR MACERADAN SONRA İNŞALLAH BURADA DİNLENİRİZ!
KİM DİNLENECEK? YENİ MACERA ÇOKTAN HAZIR...
GELECEK SAYIDA: UYUYAN CANAVAR

Meraklı Bahisler

TERBİYELİ Bir Çocuk musunuz ?

AŞAĞIDAKİ soruları dikkatle okuyun ve doğru olarak, evet veya hayır cevabı verin Sonunda 10 tane hayır. 3 tane evet cevabı vermişseniz, terbiyeli bir çocuksunuz.

Eğer 6 tane hayır, 7 tane evet cevabı vermişseniz, terbiyeli olmanız için daha kendinize dikkat etmeniz lâzımgeliyor.

1 — Evde büyükleriniz konuşurken onların sözlerinin sonunu beklemeden konuşur ve sizi ilgilendirmeyen lâflara karışır mısınız?

2 — Büyükleriniz size yaptığınız kötü bir hareket yüzünden kızsalar ve bir daha yapmamanızı söyleseler, aksi cevaplar verir, yine onu yapmakta devam eder misiniz?

3 — Yolda istemiyerek birine çarparsanız hemen af diler misiniz?

4 — Eve gelen misafirlere çıkıp büyüklerin ellerini öper, küçüklerle şakalaşır mısınız?

5 — Evinize çocuklu bir misafir gelirse ve küçük çocuk sizin bir köşede duran oyuncağınızı görüp isterse, vermemek için gürültü yapar, suratınızı asar veya ağlar mısınız?

6 — Sokaktan geçenlerin arkasından lâf atar veya onların taklitlerini yapar mısınız?

7 — Sinemaya veya çocuk tiyatrosuna gittiğiniz zaman fıstık, fındık yiyip kabuklarını yere atar mısınız?

8 — Okulda arkadaşlarınıza isimler takıp, kızdıklarını bildiğiniz halde, olur olmaz yerlerde onları bu isimle çağırır mısınız?

9 — Umumî yerlerde, sinemada, müsamedere ıslık çalar, bağırır veya tepinir misiniz?

10 — Tiren, vapur bilet gişelerinde bilet almak için, onu, bunu iterek önlere geçmek ister misiniz?

11 — Sofrada daha büyükleriniz yemeğe başlamadan, acele edip yemek yer misiniz?

12 — Arkadaşlarınızla oynarken mızıkçılık yapıp gürültü patırtı çıkartır mısınız?

13 — Anneniz, babanız evde yokken misafir gelse onları güler yüzle karşılayıp ikramda bulunur musunuz?

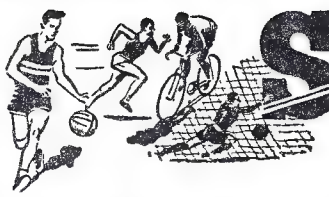

SPOR

Sporda muhakkak kazanmak şart değildir

YAZAN : SULHİ GARAN

Ferdî tâbir edilen, yani bir insanın müsabakalaşmak üzere bir başkası ile teke tek mücadele ettiği sporlardan boks, güreş;cemi, yani birkaç kişinin bir araya gelerek meydana getirdikleri takımların müsabakalarından bilhassa futbol ağır spor telâkki edilmektedir.

Tek olsun toplu olsun; yapılan sporda moral bir gaye vardır. Fakat bu gayeye erişmek için lüzumlu mücadele hızı ve vücut gelişimi: ancak beden eğitimi ile sağlanır.

Çok yüz yıllar önce, gimnazyum denilen mahallerde icolunan ve sonradan bu isimden favdalanılmak suretiyle adına jimnastik denilen beden eğitimi; bundan evvelki vazılarımda belirttiğim gibi iki sistem içinde yapılırken, şimdi Natür jimnastik tâbir olunan yeni ve modern bir metod bu sahaya hâkim olmuş, dünyanın her tarafına yayılmıştır.

Spora gelince: yukarıda da işaret ettiğimiz gibi, sporun bir gayesi, yani bir neticesi vardır. Mücadelenin doğurduğu galibiyet veya mağlûbiyet: bazı branşlarda ise beraberlik, spordaki gaye açıkça gösterir.

Yalnız, üzerinde hassasiyetle durulması gereken husus, spor yapan tek vahut toplu şahısların (yani takımların) bir müsabakayı kazanmak için centilmence olmıyan hareket veya hileye tevessül etmeleri, sportmenlikle bağdaştırılamaz.

Mühim olan galibiyet değil iyi müsabaka yapmak, bu sayede oynıyanların zevkli mücadelesinin seyredenlere intikal ettirilmesidir.

Bu yaşta futbol oynıyanlar, onun cezasını çarpık bir vücuda sahip olmakla çekerler...

Hiçbir sahada lâyık mevki bulamıyan hırsın, sporda da yeri olamıyacağını katiyen hatırınızdan çakırmayınız. Hırs çok fena bir itiyad, buna sahip olmak ise, itiyatların en kötüsüdür.

Beden eğitimi ile geliştirilen; mütenasip ve kuvvetli vücutların spor alanında boy göstermesi, çatışması; oyunların milletlerarası sportif nizamlarına uygun ve her şeyden evvel mertçe olmalıdır.

Mertçe, doğru ve dürüst yapılmıyan şeylerin değerlendirilmesi imkânsızdır.

Bunu küçük yaşta öğrenecek sizlerin kahraman ve savaşçı cedlerimize lâyık tosunlar hüviyeti iktisap edebilmeniz taşıdığınız kan bakımından çok kolaydır. Zira siz bu hasletlere zaten vâris bulunuyorsunuz.

3 ARKADAŞ

HİSSİ VE ÖĞRETİCİ ROMAN — 4 — YAZAN : KEMALETTİN TUGCU

ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ

Ömer, çalışmakta olduğu atölyeden evinde kaldığı Ali Usta'nın teşviki ile işinden çıkarılmak istenir, fakat Ali Usta elini makineye kaptırmakla yaptığı fenalığın cezasını çeker.

Ömer artık Ali Usta'nın evine dönemez. Yolda, bir ihtiyara rastlar. İhtiyar Ömer'i evine alır. İhtiyarın evde Tosun adlı küçük bir torunu vardır.

— BEYBABA, ben sizinle oturacağım. Bak bu çocuk pek küçük, sen ona iyi bakamazsın. Sonra çıkıp dolaşacak halin yok. Ben de kimsesiz bir insanım. Başımı sokacak bir yer arıyorum. Yavaş yavaş kendime göre eşya alırım. Eğer istersen karşıdaki odayı kira ile tutarım. Bir arada yaşar gideriz.

İhtiyar çok garipsemişti. Bu tatlı dilli ve içli çocuğu da sevmişti. Her şeyi açık konuşuyordu:

— Bilmem ki oğlum, Allah nasıl yazdıysa öyle olur. Burada üşürsün, pek barınamazsın.

— Önümüz yaz, eğer beni işten çıkarmazlarsa yavaş yavaş eksiklerimizi tamamlarız. Birbirlerimize can yoldaşı oluruz. Senin Tosun epeyce büyümüş maşallah. Onu seneye mektebe veririz.

Misafirin pek yoksul zamanda gelmesi ihtiyarın canını sıkmıştı. Bir aralık içini çekerek:

— Ben her zaman bukadar parasız kalmam amma ortalık kar içinde. Müşteri buraya kadar gelemiyor, diyordu. Bizim bakkalda kömür kalmamış. Ta öteki mahalleye kadar gittik. Bütün parayı kömüre verdik.

— Herhalde Allah birbirimize rastlamak için böyle yaptı Beybaba. Sen oraya gitmeseydin ben de size rastlamazdım. Bu gece nerede kalacağımı düşünüp duruyordum.

İhtiyara bir çay daha koydu. Ekmeğin yarısı ve helvanın da bir parçası kalmıştı. İhtiyar gevşemiş, esnemeğe başlamıştı. O da yatağına çekildi. Ömer mangalı külledi, kendisi de sedirin üstüne uzandı.

O gece, Ali ustanın merdiven altındaki yatağından daha rahat uyumuş, hiç te üşümemişti. Sabahleyin ihtiyarın öksürüğü ile uyandı. Kar pencerelere sıvanmıştı, dışarısı görünmüyordu.

Hemen kalktı, elini yüzünü yıkadı, mangalı eşti, çıkan ateşin üstüne dışarıda kömür koydu. Çay ibriğini de üzerine yerleştirdi. Sokağa çıkarak bir ekmekle bir paket Sana yağı, biraz un, bir parçacık kavurma, altı tane yumurta ve yine helva aldı.

Cebinde ancak bir tek lira kalmıştı amma, bir gün daha sonra hafta sonuydu. Haftalık alacaktı. Günde üç liradan tam yirmi bir lira para. Ama bunun en aşağı on lirasını avansına keseceklerdi. Zararı yoktu. Borcu ödenince bütün para eline kalacaktı. Acaba müdüre rica etse onu işten çıkarmaktan vazgeçer miydi?

Ekmek kızartıp üstüne yağ sürdü. Bu sırada çocuk ta gözlerini açmış, akşamki misafiri hatırlamıştı. İhtiyar onun ıslak çoraplarını kurutmağa çalışıyordu.

Omer çayları hazırladı, yağları sürdü, kendisi acele ile yerken:

— Saatım yok Büyükbaba, dedi. İşe geç kalmaktan korkuyorum. Sen istersen kavurma ile bir un çorbası pişir. Yumurta da var. Ben altı buçukta gelirim.

İhtiyar birşey söyliyemiyordu. Ömer:

— Haydi şimdilik Allahaısmarladık dedi.

Sokağa çıktığı zaman sevinçliydi. Soğuktan hiç korkmuyor, etrafına bakınıyor, vaktin geç olmasından şüpheleniyordu. Halbuki atölyeye geldiği zaman daha saat yedi buçuktu. Kapıcı onu içeri alırken:

— Erkencisin bugün Omer efendi, dedi.

— Saatim yok Bayram. Ağa. Geç kalırım diye korktum.

— Bu gece nerede kaldın?

— İhtiyar bir adamcağızın evinde. Onlar da benim gibi kimsesiz.

— Ali Ustalara gitmiyecek misin artık?

— Gitmek istemiyorum. Bilmem ki.

— Gitme. Onun ne adam olduğunu Müdür Bey de anladı. Zannedersem artık ona burada iş vermezler. Uçan kuşa borçlu. Senin bile paranı aldıktan son-

Ömer, artık ihtiyarın evinde kalıyordu...

ra, düşün ötesini.

— Ben gelmişken atölyeyi süpüreyim.

— İyi olur. Anahtar çıvide asılı. Süpürge de kapının ardında.

Ömer saat sekize kadar bütün atölyeyi süpürdü. Tezgâhları temizledi. Motorun tozlarını alırken arkasından bir ses:

— Kolay gele usta, dedi.

Ömer öyle dalmıştı ki, bu sesi duyunca sıçradı. Başını çevirdi. Karşısında Orhan Bey vardı. Atölyenin ortasına kadar sessizce gelmişti. Ömer dudakları titreyerek:

— Teşekkür ederim efendim, dedi.

— Bayram sabahları burasını süpürmüyor mu?

— Süpürüyor efendim. Ben erken geldim de yardım ediyorum.

— Kendine iş arıyor musun?

Ömer bu sefer sarardı. Başını eğdi. Bu adamın ağzından çıkan sözü bir daha geri almadığını biliyordu. İçini çekerek:

— Arıyacağım efendim, dedi.

— Buradan memnun değil misin Ömer?

— Memnunum efendim. Sayenizde iş buldum. Arkama elbise verdiniz. Beni korudunuz.

— Şimdi de kolundan tutup atıyoruz değil mi? Hem de haksız yere.

Ömer ses çıkartmadı. Müdür ona yaklaştı. Elini omuzuna koydu:

— Oğlum, dedi. Sen terbiyeli, saygılı bir çocuksun. Ama hakkını aramasını bilmiyorsun. Bu iş olmasaydı ben sana yol verecektim. Benim de suçum yok. İşin içyüzünü bilmiyordum. Buraya yeni bir çırak alıyoruz. Belki Derviş Usta bugün getirir. Sana gelince, artık testerede çalışacaksın. Ben avansını kapattırırım. Sana beş liradan gündelik verilecek.

Ömer'in yüzüne pıtıl pıtır yaşlar iniyordu. Müdür elini uzatıp çocuğun çenesini yukarı kaldırdı, yüzüne baktı. Kendi gözleri de yaşarmıştı. Sesi titreyerek:

— Şimdi memnun musun? dedi.

— Ömrünüze bereket efendim.

Ömer çekinerek patronun eline uzandı. Orhan Bey ona elini uzatmaktan çekinmedi. Çocuğun bir iki damla yaşı elinin üstüne damlamıştı. Yüzünde tatlı bir gülümseme ile:

— Beni baba bil, dedi. Her derdini bana söyle. Ama herşeyden evvel iyi çalış, işine dikkat et, sen ne kadar iyi ve temiz iş çıkartırsan ben de o kadar senin yaşamanı kolaylaştırırım.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayvanlar ÂLEMİ

Yılan derileri güneşte nasıl yanar ?

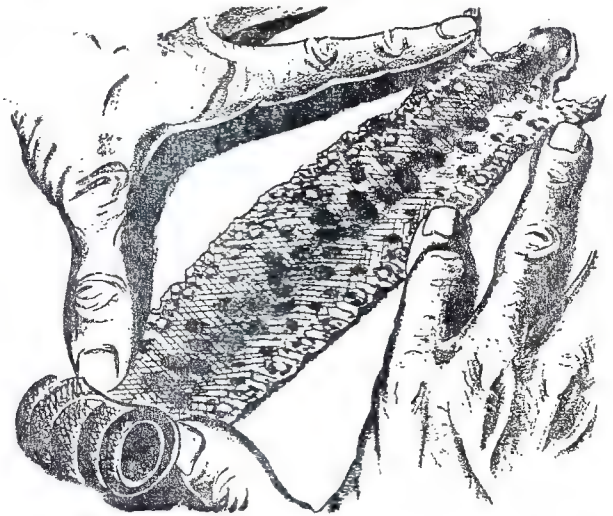

Yılan, derisinden istifade edilen bir hayvandır.

Yılanlar güneşte yandıkları zaman derilerinin o güzel renklerinden eser kalmaz. Bu yüzden hayvanat bahçelerine konulan yılanların derileri suni boyalarla boyanır.

Mamafih yılan derisi, tabii rengi solmadan kurutulabilir. Bir hayvanatçı yılan derisini iki çam tahtasının arasına koyarak bir kaç gün öyle bırakmış. Çam tahtası derinin ıslaklığını aldıktan sonra eskisinden çok daha güzel bir renk almış.

Bu usul bir çok yılan derilerinde muvaffak olduğu halde piton yılanının derisinde muvaffak olmaz. Mamafih bu şekilde kurutulan yılan derisi fazla incelidiğ için dayanıklı değildir. Bunlardan ayakkabı, çanta gibi eşyalar yapılmaz, lâkin çok güzel lâmba kılıfı yapılır.

HAYVANLAR HAKKINDA SUALLER VE CEVAPLAR

Timsahın gözyaşı olur mu?

Timsahlar insanlar gibi ağlamazlar. Ama ağızlarını çok açtıkları zaman gözlerinden yaş gelir. Bu tıpkı esnediğimiz zaman gözümüzden yaş gelmesine benzer

Kaplumbağanın sesi var mıdır?

Kaplumbağaların çoğunun sesi yoktur. Fakat bir kaplumbağa başını kabuğuna çekerken ıslığa benzer bir ses çıkarır ki bu da vücudündeki havanın boşalmasından meydana gelir. Çok büyük kaplumbağalar arada sırada böğürmeye benzer sesler çıkarırlar

Bütün örümcekler ağ örer mi?

Hayır. Bazı örümcekler kurbanlarını diğer hayvanlar gibi saldırarak, ağsız yakalarlar.

BUNU DUYDUNUZ MU?

YILAN BAŞLI KERTENKELE OLAN "ELASMOZOR" İSİMLİ BU TARİH ÖNCESİ CANAVARININ BOYU 15 METREYİ BULURDU... KUZEY AMERİKA CIVARINDAKİ DENİZLERDE YAŞARDI.. BUGÜN FİLADELFİADA BU DENİZ CANAVARININ BİR İSKELETİ VARDIR...

SMAK SMAK

İNSAN HAVATININ 1/2 Sİ YEMEK YEMEKLE GEÇER!

42 Km.LİK BİR PARKURDA KOŞULAN MARATON YARIŞININ ENTERESAN BİR TARİHİ VARDIR... M.Ö 490 YILINDA ATİNALI "MİLTİADES İSİMLİ KOMUTANIN, PERSLİLERİ YENDİĞİ HABERİNİ VERMEK İÇİN PHEİDİPPİDE İSİMLİ BİR ER İKİ GÜN KOŞMUŞ VE BİTKİN BİR HALDE YIĞILIP ÖLÜRKEN ETRAFINDAKİLERE: "KAZANDIK!" DEMİŞTİR.. MARATON KOŞUSU BU ERİN HATIRASINA HÜRMETEN KOŞUL MAKTADIR!..

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!... atatürk

1944 DE BİR KADIN SU GEÇİRMEZ SAATİNİ KIRDA KAYBETMİŞTİR. TAM DÖRT SENE GEÇTİ... KARLAR, YAĞMURLAR YAĞDI, SELLER AKTI.. DERKEN KADIN DÖRT SENE SONRA BİR SEL YATAĞINDA BULDU. SAATİ KURDU, BAKTI: SAAT HİÇBİRŞEY OLMAMIŞ GİBİ İŞLEMEĞE BAŞLAMIŞTI...

1850 YILINDA TREN KOMPARTIMANLARINA YOLCULAR ISINSINLAR DİYE SICAK SU DOLLUŞİŞELER KONURDU. 1869 DA KALORİFER BORULARI DÖŞENDİ!

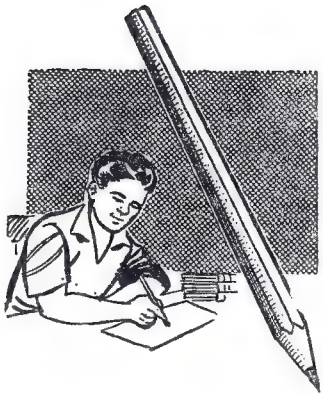

KURŞUNKALEM Nasıl Yapılır?

ÇOCUKLAR, hergün elinizden bir dakika düşmeyen bu biricik ve önemli ihtiyacımızın nasıl yapıldığını hiç merak etmediniz mi?

Kalem yumuşak (kırmızı sedir) den yapılır. Amerika'da bu ağaç kesile kesile o kadar azalmıştır ki, bugün parmakla gösterilen bir ağaç haline gelmiştir.

Biz kurşunkalem diyoruz ama bunun içindekinin kurşun olmadığını da öğrenmeliyiz. O tahta parçalarının içinde kurşun değil «grafit» denilen maden vardır. Kurşun çok eski zamanlarda kalemlerin içinde kullanıldığı için biz ona «kurşunkalem» adını veriyoruz

İlk zamanlarda grafit evvelâ toz haline getirilir. Ve sonra kitle yapmak için sıkıştırılırdı.

1795 yılında grafit kemikle karıştırılarak kaleme istenilen dererede sertlik verilmiştir. Bazen kalemin renginin siyahlığını arttırmak için grafit içine lâmba isi de katılmıştır

Elde edilen koyu mahlût su cenderelerinin sıkıştırması altında çelik levhalardan açılmış deliklerden geçirilir. Ve hususî şekli almak üzere bir daha deliklere gönderilir.

Deliklerden kangal halinde çıkan kara iplikler belli uzunluklarda kesilerek kurutulur. Kuruyanlar hususî tabakalara istif edilip, üzerlerine karbon tozları serpildikten sonra fırına sokulur ve burada saatlerce bulundurularak rutubetleri alınır.

Şimdi kurşunlar mahfazalara sokulmak üzere hazırlanmıştır. Kurşun mahfazaları 17,5 santimetre boyunda 5 santimetre genişliğinde ve 6 milimetre kalınlıkta tahtalardan yapılır. Kurşunlar yerine konduktan sonra bu tahtanın ayni olan ikinci bir tahta bunun üzerine kapanıp ikisi birbirine tutallanır. Bunlar iyice kuruduktan sonra hususî makinelerle altları kesilir. Birtakım makinelerde ise kalemleri boyarlar. Uçlarına lâstik geçirirler.

Renkli kalemler tebeşir ve yahut balmumu renk veren maddelerle karıştırılarak yapılır.

BİLİN BAKALIM

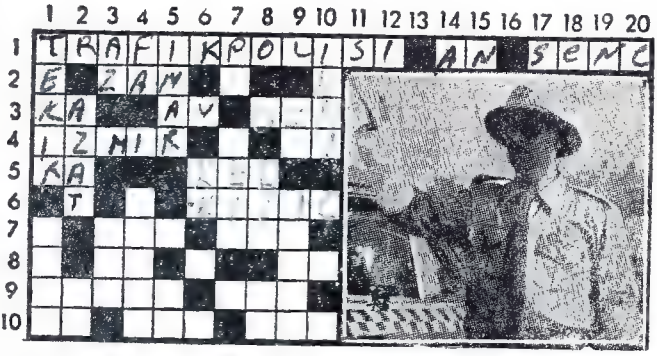

SOLDAN SAĞA:

1 — Resimde gördüğünüz ne polisidir?, zaman, yıl. 2 — Arttırma. 3 — Tersi kara değil, geceleri bizi aydınlatır, tersi pencereye takılır. 4 — Ege'nin en büyük sahil şehri, tersi ezmekten emir. 5 — Sonuna Y koyarsanız trenin üzerinden geçtiği olur, okumaktan emir. 6 — Eski harp silâhı. 7 — Evin üstü, dolaşmak. 8 — Kıt, bir nota. 9 — Esmer, dedelerimizin ceketi. 10 — İlâve, garez, birden sonra.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Bir kedi cinsi, vasıtasız giden. 2 — Serbest bırakma, kara değil. 3 — Çok olmayan, tepenin büyüğü. 4 — Bir nota, ucu sivri çubuk. 5 — Onarma, tersi bir şeyin gittiği yerde bıraktığı işaret. 6 — Eski bir harp silâhı. 7 — Tersi sicim, başına Y gelirse benzin. 8 — Büyük, sonuna R koyarsanız ilk rakam olur. 9 — Başına Y gelirse bir mevsim, nehir. 10 — Kalın değil.

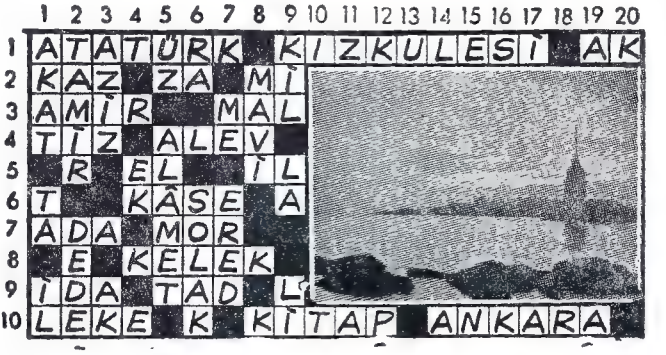

Geçen haftaki bilmecenin halli

26. sayfadaki şekil bulmacasının halli.

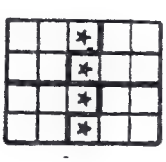

26. sayfadaki şekil bulmacasının halli.

14	1	12	7
11	8	13	2
5	10	3	16
4	15	6	9

Dünyanın 4 Köşesinden

KAŞIK, ÇATAL NE ZAMAN BULUNDU?

Çatalın Avrupa'da kullanılmağa başlanışı 16 ncı yüzyıla rastlar. Çatal, ilk önce kibar sofralarında sadece meyva yemek için kullanılıyordu.

Kaşık ise daha çok evvelinden biliniyordu. Asya'da, eski Mısır'da kaşık kullanılmaktaydı. Yalnız kaşık sofrada değil, bayanların tuvaletinde kullanılıyordu.

İLK BULUZ GİYEN ERKEKLERDİR

Buluzları kadın elbiselerinden sayarız. Halbuki ilk önce buluz taşıyanlar erkeklerdi. Asıl işin garibi, ilk buluzların askerler tarafından kullanılmasıydı. Orta çağ şövalyeleri zırhlarının üzerine (zırhlar yağmurda paslanmasın diye) buluz dedikleri bir nevi kumaştan ceket giyiyorlardı.

İLK USTRALAR

İnsanların ilk kullandığı usturalar ucu bilenmiş istiridye ve midye kabukları olmuştur. Fakat o zamanlar sakal, süslenmek için traş edilmezdi. Matemde bulunan erkekler veya bir adağı olan kimseler, sakallarını traş ederlerdi.

BİR KADININ BAŞINDA NE KADAR SAÇ VAR?

Almanya'da Nussbaum adlı bir profesör, insan derisi üzerinde yaptığı tetkikler neticesinde, kadınların başında kaç saç olduğunu saydığını iddia etti. Bu rakam, saçların rengine göre değişiyormuş ve vasatî olarak şöyleymiş:

Sarışınların başında: 140 binden 160 bine kadar. Siyah saçlıların başında 80 binden 125 bine kadar. Kızıl saçlıların başında: 25 binden 55 bine kadar.

Profesör bu hesabı verdikten sonra: «Eğer inanmazsanız sayınız!» diyor.

ACAİP BİR EV

Amerika'da Ohio hükûmetinin Nelsowille şehrinde bir ev vardır. Bu evin birinci katı bir mağara; ikinci katı bir bar, üçüncü katı bir mektep, dördüncü katı da bir kumarhanedir.

TARİH YAPRAKLARI

WATERLOO MEYDAN MUHAREBESİ

Bütün Avrupayı istilâya kalkan Napolyon Bonapart birçok savaş kazandıktan sonra başarısızlığa uğrayıp Elbe adasına çekilmişti. 1815 te tekrar harekete geçerek iktidarı ele aldı, fakat Fransa'ya karşı birleşen Avrupa orduları karşısında, 18 Haziran 1815 te Waterloo meydanı muharebesinde mağlup olarak İngilizlere esir düştü. Sürüldüğü Sent Helen adasında öldü.

KİEL KANALININ AÇILMASI

20 Haziran 1895 te Baltık denizi ile Kuzey denizini birleştiren Kiel kanalı açıldı. Bu suretle üzerinde Danimarka'nın bulunduğu Jutland yarımadasını dolaşmaktan kurtulan posta ve yük gemileri mühim ekonomik kazanç sağladılar.

İBNİ SİNÂ'NIN ÖLÜMÜ

Ortaçağın ve Doğunun en büyük hekim ve filozofu sayılan İbni Sinâ 980 yılında Buhara'nın Afşin köyünde doğmuştu. Asıl adı Ebu Ali Hüseyin'dir. Sinâ büyükbabasının adıdır. Hemedan'da 21 Haziran 1037 de ölen bu büyük adam hekimlik ve felsefeye ait Şifa, Kanun, Necat, İşarat, Kitabül İnsaf adlı çok kıymetli eserler bırakmıştır.

NEZIP BOZGUNU

İkinci Mahmut devrinde Mısır Valisi Mehmet Ali Paşa ile oğlu İbrahim Paşa idaresizlik ve tedbirsizlik yüzünden Osmanlı hükûmetine isyan ettiler. Mısır ordusu Anadolu içlerine kadar yürüdü. 130 bin kadar Mısır ve Suriye ordusu ile 40-50 bin kadar Osmanlı ordusu Halep yolu üzerindeki Nezip'te, 24 Haziran 1939 da çarpıştılar ve Osmanlı ordusu mağlup oldu. Tarihte buna Nezip Bozgunu denir.

HAYVANLAR NE KADAR YER?

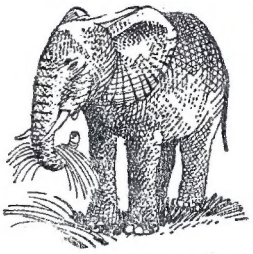

Bir balina, bir yudumda 100 kilo yiyebilir. Bir fil, bir günde 30 kilo, bir deve günde 10 kilo, bir at 4 kilo, bir eşek 6 kilo, bir koyun 2 kilo, bir köpek 2 kilo, 1 kedi 1 kilo ve bir fare 50 gram ağırlığında yiyecek yer.

MISIRDAKİ EHRAMLAR

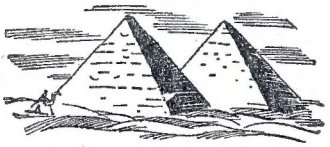

Mısır'da irili ufaklı 80 kadar ehram vardır. Bunların en büyükleri ve meşhurları Cize ehramlarıdır. Cize ehramları dokuz tanedir. Büyük ehram adı verilen en büyüklerinin yüksekliği bu gün 138 metredir. Ve yere basan bir kutrunun uzunluğu da 227 metredir. Söylenildiğine göre bu ehramın yapılmasında 100.000 kişi tam yirmi yıl çalışmışlardır. Koca taşların birbiri üstüne nasıl konulduklarını ise hâlâ kimse anlıyamamıştır. En kısa yolun, ehram yükseldikçe, ayni yüksekliğe çıkan yokuşlar yapılmış olması ve taşların bu yokuşlardan çekilerek getirilmiş olması düşünülüyor. Fakat bunun doğruluğu da münakaşa götürür bir şeydir.

DENİZDEN ÇIKAN TATLI SU

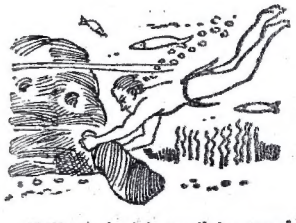

Bilirsiniz ki, tarihin meşhur Mezapotamyası bugün kuraklaşmış bir yerdir. Halbuki vaktiyle orası Türklerin elinde, dünyanın zahire ambarıydı.

Mezapotamya kuraklaşınca, oralarda içecek su bulmak ta bir hayli güçleşmiştir. Bu yüzdendir ki, vaktiyle Basra şehrinde içme suyu denizin dibinden çıkarılırdı.

— Bu nasıl olur? demeyiniz.

Dalgıçlar, boş tulumlar alarak denizin dibine iner ve tulumların ağzını, oradaki kaynakların ağzına dayayarak içine tatlı su doldururlardı. Halbuki son zamanlarda zelzeleler bu kaynakların birçoğunu kapamıştır. Şimdi zavallı Basralılar, denizden çıkan tatlı suyu da bulamıyorlar.

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

S E Y H A N

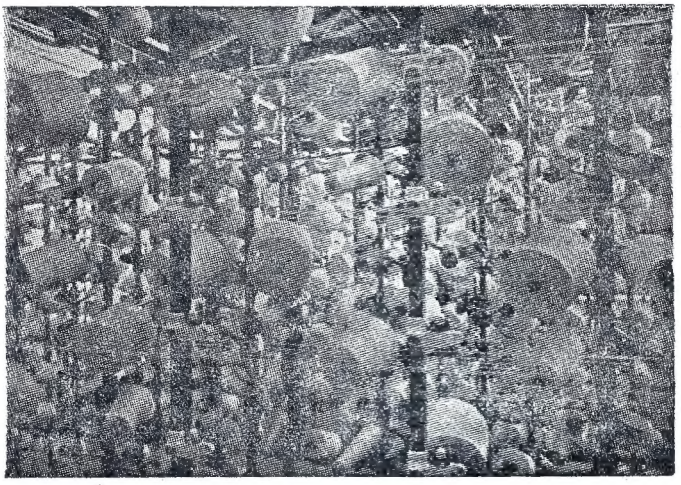

Adana'nın pamuklu fabrikalarından biri.

Seyhan ve Ceyhan nehirlerinin Akdeniz'e indikleri yerde büyük ve geniş bir ova vardır. Bu ovaya Çukurova denir. Adana şehri işte bu ovada bulunur. Türkiye'nin en verimli toprakları üzerinde bulunan bu şehrin iklimi sıcaktır. Fakat her bakımdan çok ileri ve zengindir.

Çukurova'da buğday, arpa, pamuk, tütün, üzüm yetişir. Her çeşit meyva çıkar. İstanbul'a turfanda sebze yetiştirir. Dağlarında çam, ardıç, meşe ağaçları doludur. Bu ormanlarda pek çok av hayvanları da vardır. Ayrıca sığır, koyun, deve ve katır gibi hayvanları da çok olan Adana, genel olarak yurdumuzun en zengin yerlerindendir.

Bu bölgeye eskiden Kilikya denirdi. Çok eski zamanlardanberi buralarda yapılmış yapıların artıklarına rastlanır. Tarih boyunca Adana birçok devletlerin elinde kalmıştır. Doğudan batıya, batıdan doğuya yapılan göç ve seferlerde Kilikya hep uğrak olmuştu.

Bugün Adana Türkiye'nin en ileri şehirlerinden biridir. 1945 tarihinde yapılan nüfus sayımında Adana'nın nüfusu 68 bin 119 kişi idi. 1955 sayımında ilçeleriyle birlikte 633.255 kişiyi bulmuştur. Adana yalnız Türkiye'nin değil, dünyanın en verimli toprakları üzerinde bulunan bir şehir olduğu için daha da büyüyecek ve gelişecektir.

Adana şehri Seyhan ilinin merkez ilçesidir. Seyhan iline bağlı olan diğer ilçeler şunlardır:

Bahçe, Ceyhan, Feke, Kadirli, Karaisalı, Kozan, Osmaniye, Saimbeyli, Karataş, Mağara, Pozantı.

EĞLENCE BULMACA

14	1	■	■
■	■	13	2
■	■	3	16
4	15	■	■

Siyah karelerin içine 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 rakamlarını öylesine yerleştirin ki, hem yatay, hem dikey, hem de çapraz sıraların toplamı 34 olsun.

(Halledilmiş şekli 23. sayfada)

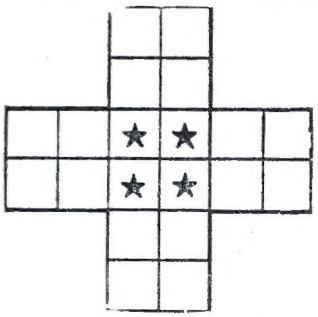

Yukardaki şekilden öyle bir dikdörtgen meydana getiriniz ki, şekildeki yıldızlar yan yana ve yatay bir sıra üzerinde bulunsun.

(Halledilmiş şekli 23. sayfada)

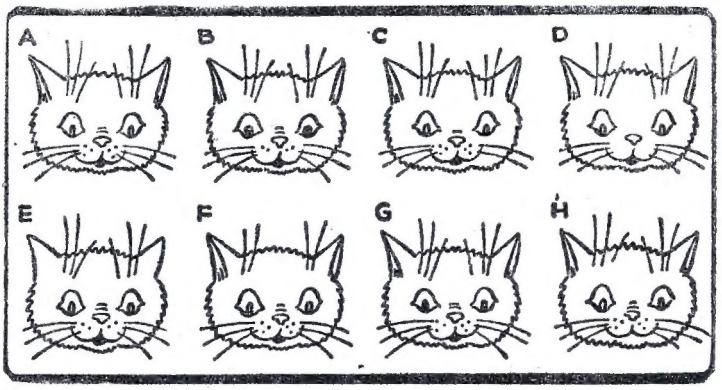

İşte size birbirine pek çok benzeyen sekiz küçük kedi yavrusu! Sadece iki tanesi birbirinin eşi. Acaba hangleri, bulabilir misiniz?

FIKRALAR

ADET YERİNİ BULSUN

O gün Altan'ın babasının arkadaşları gelmişti. Oturdular, şurdan, burdan konuştular. Misafirlerden biri sigarasını yakmak için çakmağını çıkarttı, çaktı, çaktı, bir türlü yanmadı. Altan hemen koştu, kibrit getirdi misafirine uzatarak:

— Çakmağınızı kibritle yakın, sonra sigaranızı çakmağınızdan yakarsınız! dedi.

AYNİ KANDAN

Erol'un kanı muayene edilecekti, tabii biraz kan almak gil miyiz, ikimizin de kanı bir gibi görünüyordu ama nekadar olsa korktuğu yüzünden anlaşılıyordu. Kan alınacağı vakit ağabeysi cesaret vermek için yanına sokuldu:

Erol — Benim yerime senden alsalar ya!

— Neden?

— Canım, ayni kandan değil miyiz, ikimizin de kanı bir demektir!

BÜYÜKSE

Öğretmen — Birisi seni döverse onu affeder misin?

Çocuk — Benden büyükse tabii affederim.

MOTOSİKLET KAZASI

Behiç'in başı gözü sargılar içinde idi. Arkadaşları ne olduğunu merak ediyorlardı. O ise hiç oralı değildi. Ehemmiyetsiz bir şey olmuş gibi:

— Ufak bir motosiklet kazası! dedi.

Diğerleri şaşırdı; içlerinden biri:

— Nasıl olur? dedi, yaşın ne, başın ne? Sen hiç motosiklete binebilir misin?

Behiç gülerek:

— Öyle değil canım! dedi. Oyuncak motoksikletin üstüne bastım, ayağım kaydı, düştüm!

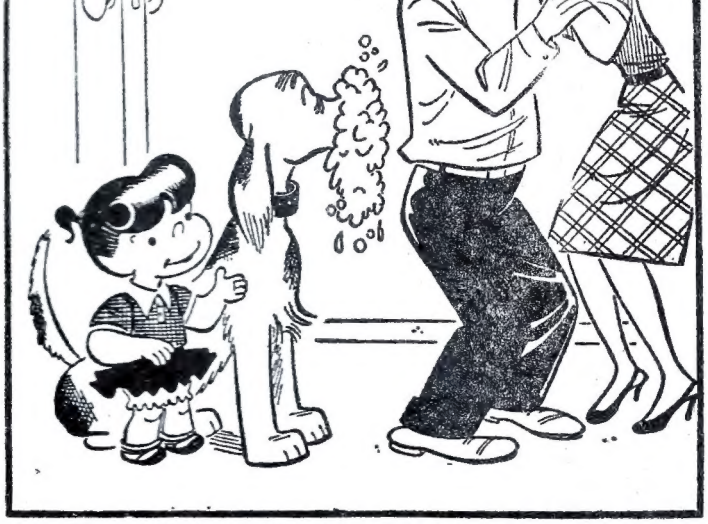

— Hayır... Kuduz değil baba... Senin traş sabununu yedi de...

acar BOLU'da

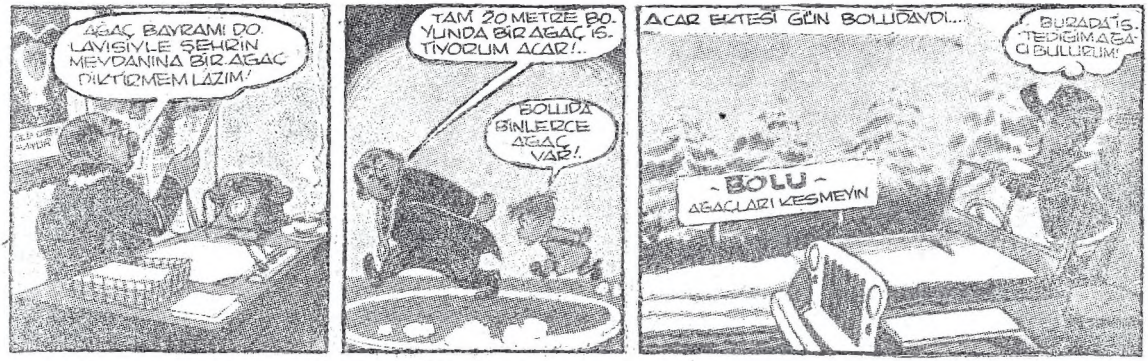
AĞAÇ BAYRAMI DO-LAYISIYLE ŞEHRİN MEYDANINA BİR AĞAÇ DİKTİRMEM LAZIM!
TAM 20 METRE BO-YUNDA BİR AĞAÇ İS-TİYORUM ACAR!..
BOLUDA BİNLERCE AĞAÇ VAR!
ACAR ERTESİ GÜN BOLUDAYDI...
BURADA İS-TEDİĞİM AĞA-CI BULURUM!
-BOLU- AĞAÇLARI KESMEYİN

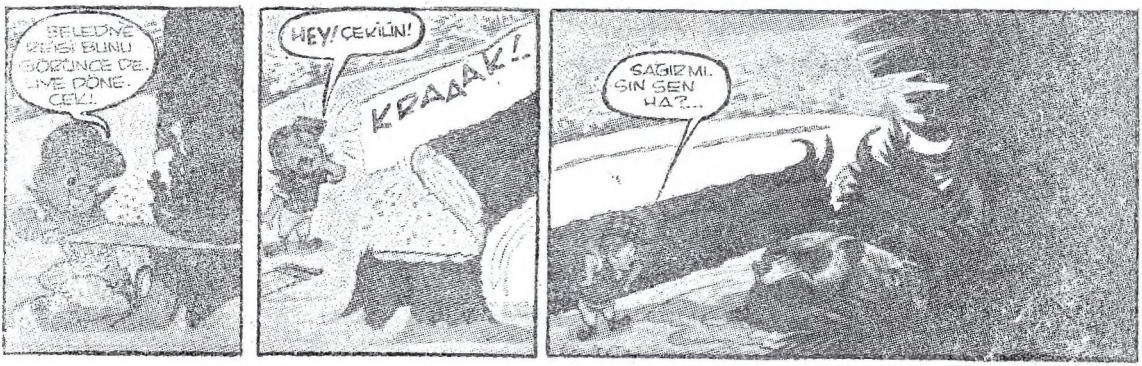
BELEDİYE REİSİ BUNU GÖRÜNCE DE-ĞİŞİP DÖNE-CEK!
HEY! ÇEKİLİN!
KRAAAK!..
SAĞIR MI-SIN SEN HA?..

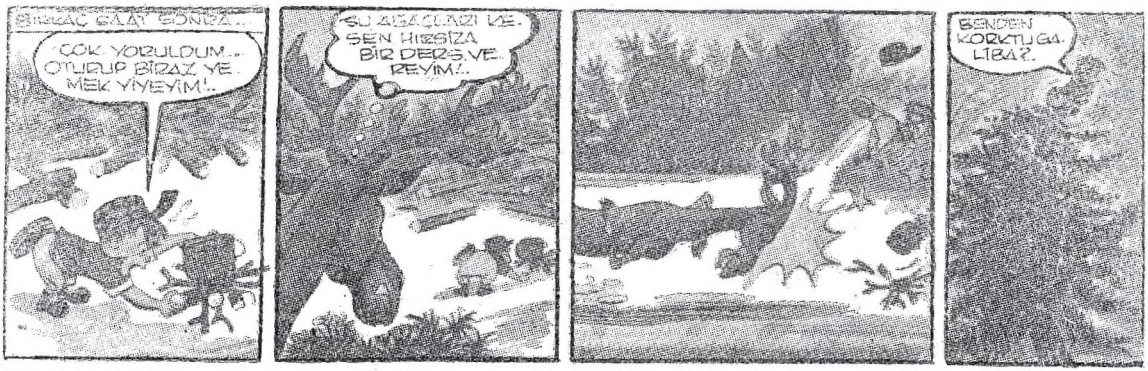
BİR AĞAÇ SAAT SONRA..
ÇOK YORULDUM.. OTURUP BİRAZ YE-MEK YİYEYİM!..
SU AĞAÇLARI KE-SEN HEMŞİRA BİR DERS VE-REYİM!..
BENDEN KORKTUĞA-LIBA?..

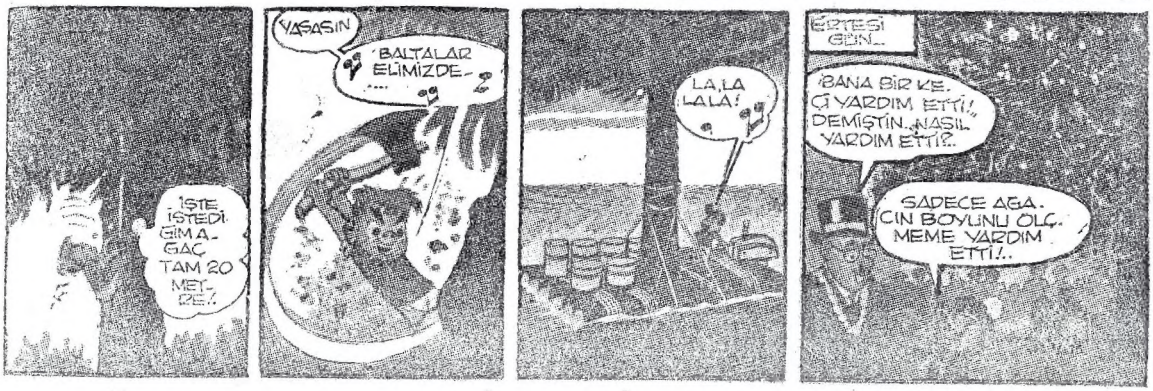
İŞTE İSTEDİĞİM A-GAÇ TAM 20 MET-RE!
YAŞASIN
BALTALAR ELİMİZDE-....
LA,LA LA,LA!
ERTESİ GÜN..
BANA BİR KE-Çİ YARDIM ETTİ! DEMİŞTİN.. NASIL YARDIM ETTİ?..
SADECE AĞA-CIN BOYUNU ÖLÇ-MEME YARDIM ETTİ!..

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
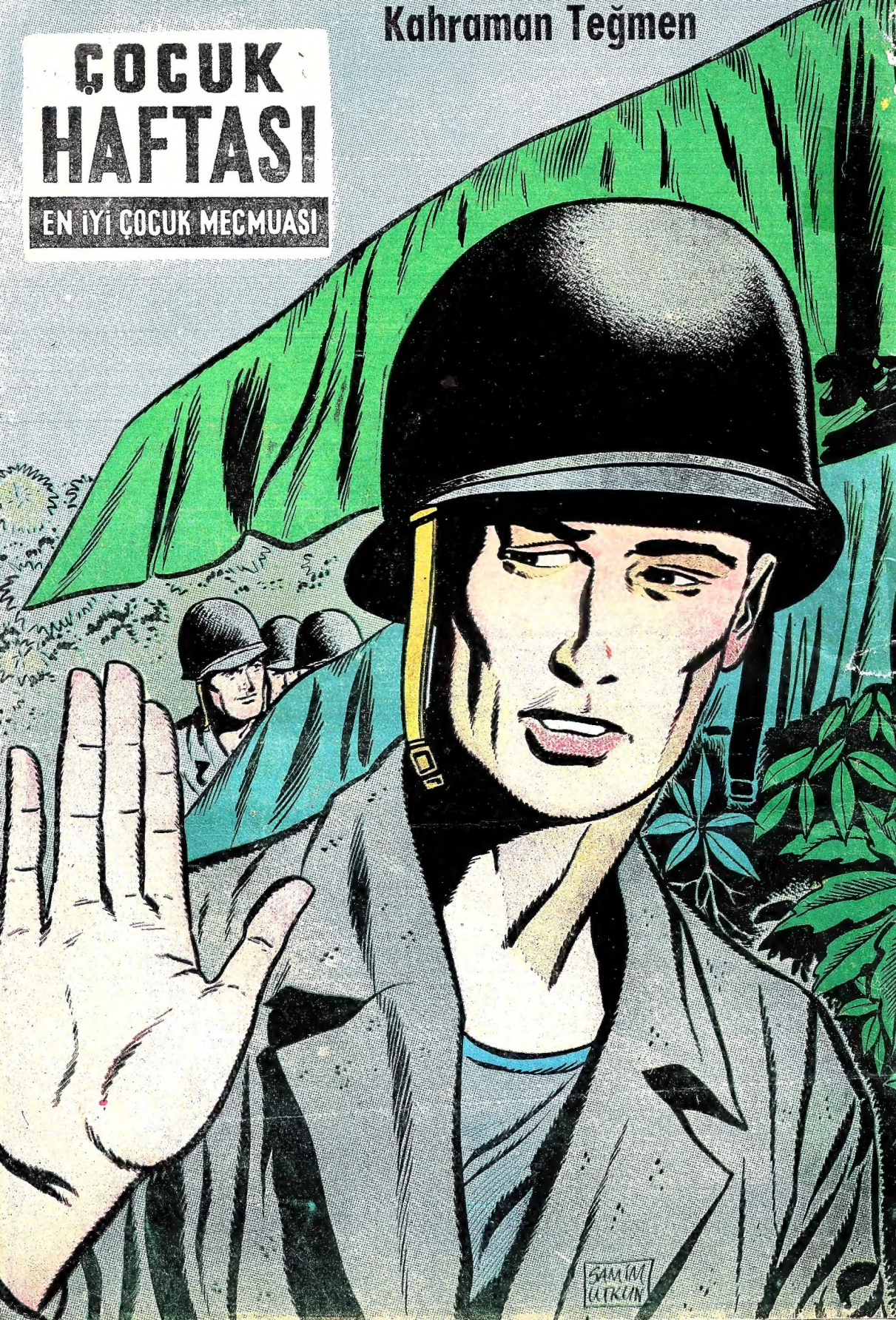
Kahraman Teğmen